

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁρθόδοξος Παρέμβασις

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

• Άριθμός τεύχους 5 • Σεπτέμβριος 2015 - Φεβρουάριος 2016 •

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

• **Έδρα:** • Ιερά Άνδρώα Μονή Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης, Φυλή Αττικής. • **Άριθ. Τηλεφ.:** 210 2411511.
• **Τηλεαντίγραφα (Telefax):** 210 2411080. • **E-mail:** mitropolis-orfyl@hsir.org • **Έπίσημος Ίστοσελίδα εις τὸ Δι-
αδίκτυον:** www.hsir.org • **Γραφεία Μητροπόλεως:** • **Διεύθυνσις:** Λεωφ. Φυλῆς 44 (Δημοτική Ένότης Φυλῆς),
Τ.Κ. 133 51, ΦΥΛΗ - ΕΛΛΑΣ. • **Άριθ. Τηλεφ.:** 210 2487388. • **Τηλεαντίγραφα (Telefax):** 210 2487389. •

Ίεροι Ναοὶ καὶ Παρεκκλήσια

• ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΜΗΗΣΤΟΡΟΣ, Φυλή Αττικής. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΗΣ, Φυλή Αττικής. • ΑΓΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, Φυλή Αττικής. • ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ, Άνω Λιόσια Αττικής.

Ίερα Μοναὶ καὶ Ήσυχαστήρια

• ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ (Άνδρώα), Φυλή Αττικής
• ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ (Γυναικεία), Άφιδναί Αττικής. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ (Γυναικεία), Άφιδναί Αττικής. • ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ (Γυναικεία), Άχαρναί Αττικής. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑΣ, Άχαρναί Αττικής.

Μετοχικοί Ίεροι Ναοὶ καὶ Παρεκκλήσια

• ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, Κολωνός Αθηνών. • ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Κολωνός Αθηνών. • ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ, Ρούφ, Βοτανικός Αθηνών. • ΟΣΙΑΣ ΞΕΝΗΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΔΟΣ, Νέα Παλάτια Ωρωπού Αττικής. • ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, Βλαστός Καλάμου Αττικής. • ΑΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, Κουβαράς Αττικής. • ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, Αίλις Χαλκίδος. • ΑΓΙΟΥ ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ, Σκούρτα Βοιωτίας. • ΑΓΙΩΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΩΝ (Άγιος Φωτίου του Μεγάλου, Άγιος Γρηγόριος Παλαμά, Άγιος Μάρκου Εύγενικού, Όσιου Μαξίμου του Όμολογητού και Όσιου Θεοδώρου του Στουδίτου), Σπάτα. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΡΙΑΣ, Κολώνες Σαλαμίνας. • ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΥ, Τροιζήνα. • ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Άνθούπολις Πατρών. • ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ, Ροίτικα Πατρών. • ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΤΡΙΣ-

ΣΑΣ, Ασπρόχωμα Καλαμάτας. • ΑΓΙΟΥ ΙΣΑΥΡΟΥ, Γαρίτσα Κερκύρας. • ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ, Θεσσαλονίκη. • ΑΓΙΩΝ ΙΒ' ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, Κύμνα Θεσσαλονίκης. • ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Χαλάστρα Θεσσαλονίκης. • ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, Νέα Μεσημβρία Θεσσαλονίκης.

Μετοχικά Ίερα Μοναὶ καὶ Ήσυχαστήρια

• ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Δροσιά Αττικής. • ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Συκάμινον Ωρωπού Αττικής. • ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ, Όξυλίθος Κύμης Εύβοίας. • ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ, Κρύα Βρύση Καλαμπάκας. • ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Νεοκαισάρεια Πιερίας. • ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ, Σφυρέικα Άγρινίου. • ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ, Χρυσοβίτσα Θέρμου Αιτωλίας. • ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, Ρόγγια Χρυσοβίτσας Θέρμου Αιτωλίας. • ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Τήνος.

Σύλλογος Προνοιακού Έργου

• Σύλλογος Όρθοδόξων Γυναικών «ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ», Λεωφ. Φυλῆς 107 (Δημοτική Ένότης Φυλῆς), ΤΚ 133 51, Φυλή Αττικής, Τηλ. 2102412162, Πρόεδρος: κα Αθηνά Χωριατοπούλου.

«Έργαστήριο Έκκλησιοποιημένης Εικονογραφίας»

• Λεωφ. Φυλῆς 18 (Δημοτική Ένότης Φυλῆς).

Πολιτιστικό Έργαστήριο: «Ή Πανύμνητος»

• Όδός Φειδίου 1 και Ίφιγενείας (Δημοτική Ένότης Φυλῆς).

Χορωδία καὶ Όρχήστρα

• «Έλληνορθόδοξη Κληρονομία». Διεύθυνσις: Ίερομ. π. Διονύσιος.

✠ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ✠

• Η Ίερά Μητρόπολις μας - 2 • «Θυσιαστική Εϋθύνη - Σταυρική Αγάπη» - 3 • Ίερά Αγρυπνία πρὸς τιμὴν τοῦ Αγίου Χρυσοστόμου / Έπέκτασις τῶν Γραφείων Ίεράς Μητροπόλεως μας - 5 • Ίερά Αγρυπνία πρὸς τιμὴν τοῦ Όσιου Ίερωνύμου / Κληρικολαϊκή Σύναξις - 6 • «Ή Ίερά Μνήμη τῆς Ή Άγίας Οικουμενικῆς Συνόδου ἐπὶ Αγίου Φωτίου» - 7 • «Όμολογία Πίστεως Γνησίου Όρθοδόξου Χριστιανού» - 14 • 6η Πανελλήνια Συνάντησις Νέων - 16 • «Όρθόδοξος Χριστιανός καὶ Κοινωνική Εϋθύνη» - 18 • Συσκέψεις - Συναντήσεις Α' καὶ Β' γὰ τὴν ἴδρυσιν Ἰδιωτικῶν Όρθοδόξων Έκπαιδευτηρίων / Συναντήσεις τῶν Νέων μας - 21 • Δραστηριότητες τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Άγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» - 22 • «Ή Σάρκωσις τοῦ Λόγου» - 23 • Μνήμη Φωτίου Κόντογλου / Έορτὴ Χριστουγέννων - 25 • Ποιμαντικὲς Ἐπισκέψεις - 26 • Ή φωτοφόρος Έορτὴ τῶν Αγίων Θεοφανίων / Ένθρονίσεις Μητροπολιτῶν τῆς Ίεράς Συνόδου μας - 27 • Έορτὲς καὶ Πανηγύρεις - 28 • Ίερὲς Αγρυπνίες - 29 • Βιβλιοπαρουσιάσεις - 30 • Ή Ίερά Σύνοδος τῆς Έκκλησίας μας / Ὁ Μητροπολίτης Ωρωπού καὶ Φυλῆς - 31 •

Ουσιαστικὴ Εὐθύνη – Σταυρικὴ Ἀγάπη Ἡ Ἐκκλησία ὡς Λαὸς Διακόνων

Σεβαστοὶ Συμπρεσβύτεροι καὶ Συνδιάκονοι·
Ἀγαπητὰ καὶ Εὐσεβῆ Τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας·

Ὅπως Σᾶς εἶναι γνωστόν ἀπὸ παλαιότερο κείμενό μας, ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας ἀποφεύγει νὰ συσχηματίζεται μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἐπειδὴ ἐπιδιώκει τὴν **Ἐνότητα καὶ τὴν Εἰρήνη** τοῦ **Ἁγίου Πνεύματος**, ἀρνεῖται μὲ διάκρισι καὶ σοφία τὰ ρέοντα καὶ συνεχῶς ἀλλάζοντα πράγματα, δηλαδὴ τὰ **στοιχεῖα τοῦ κόσμου**.

Ἀκριβῶς γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἔχει τὸ ἰδικό Της **Ἡμερολόγιο**, στὸ ὁποῖο ἔχει προσαρμοσθῆ τὸ **Ἐορτολόγιο** Της καὶ ἔχει ἐκκλησιοποιηθῆ, τὸ λεγόμενο πλέον **Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο** ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ **Πολιτικὸ Ἡμερολόγιο**, τὸ ὁποῖο χρησιμοποιεῖται γιὰ τὶς ποικίλες ρέουσες κοινωνικὲς ἀνάγκες.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας λανθασμένως ἢ τέλος πάντων ἀπὸ συνήθεια καλεῖται **παλαιόν**. Ἐν τούτοις, τὸ **Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο**, μέσῳ τῆς συναφείας Του μὲ τὴν **Ἐορτολογικὴ καὶ Λειτουργικὴ Ζωὴ** ἀνανεώνεται συνεχῶς, εἶναι πάντοτε **νέον**, καὶ μάλιστα ὄλον ἐμπλουτίζεται μὲ νέους Ἁγίους.

Εἶναι λοιπὸν ἐπόμενο, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας νὰ ἔχη καὶ τὴν ἰδική Της **Πρωτοχρονιά**, ἢ ὁποῖα εἶναι ἡ **1η Σεπτεμβρίου**. **Τὸ Ἔτος** τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδὴ ὁ **Ἐορτολογικὸς Κύκλος** Αὐτῆς, κλείνει τὴν **31η Αὐγούστου**.

Σήμερα, μὲ τὴν ἐναρξὶ τοῦ **Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους**, στοὺς Ἱερούς Ναοὺς τελεῖται ἡ **Θεῖα Λειτουργία** καὶ ὁ **Μικρὸς**

Ἀγιασμός, ψάλλονται ὠραῖα προσευχητικὰ Τροπάρια, ὥστε νὰ εὐλογησῆ ἡ Ἁγία Τριάς τὴν νέα **Περίοδο**, νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἐν Χριστῷ Ζωὴν μας, στὴν προοπτικὴ νὰ ἀνακαινισθῆ-ἀγιασθῆ ἢ **Κτίσις** διὰ μέσου ἡμῶν τῶν **Χριστιανῶν**.

Ὅχι μόνο οἱ κεχειροτονημένοι Ἱερεῖς, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι οἱ **Λαϊκοί**, οἱ ὁποῖοι διὰ μέσου τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καὶ τοῦ Χρίσματος, ἔγιναν **Βασιλεῖον Ἱεράτευμα**, **Βασιλεῖς καὶ Ἱερεῖς**, ὅλοι ἔχουν λάβει τὸ Χάρισμα νὰ καθαγιάζουσι τὸν κόσμον.

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ κεχρισμένος μάλιστα μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, εἶναι **ὄν δοξολογικόν, εὐχαριστιακόν, προσευχητικόν...** **Τὸ σῶμά** μας γίνεται **Ναὸς τοῦ Θεοῦ**, ὅπου ἡ **Λειτουργία** προεκτείνεται μέσα στὴν ὑπαρξίαν μας καὶ ἡ **ζωὴ** μας γίνεται **μία Λειτουργία...**

Σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Ἀγιασμός καὶ ἡ Ἀνακαίνισις τοῦ κόσμου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο σημαίνει, ὅτι ὅσο ἡ **Λειτουργία** ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ τεῖχη τοῦ Ναοῦ, ὅσο ἐπεκτείνουμε ἐμεῖς αὐτὴν καὶ τὴν συνεχίζουμε στὴν καθημερινότητα, τόσο ἐκτοπίζονται τὰ **δαιμονικὰ καὶ βέβηλα** στοιχεῖα τοῦ κόσμου.

Τελικὰ, ἡ οὐσία τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς ταυτίζεται μὲ τὴν ἀέναη αὐτὴ **ἐγκόσμια λειτουργία**, τὴν ὁποῖα ἐπιτελοῦμε ὅλοι μαζὶ –συλλογικά, **Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί**, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Ναῶν...

Ὅντες ἅπαντες πρόσ-
ωπαλειουργικά, **Ἔθνος Ἁγίων-Βασιλεῖον Ἱεράτευμα**, πορευόμεθα πρὸς τὴν **Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν**, ἀγιαζόμενοι καὶ ἀγιάζοντες, φωτιζόμενοι καὶ φωτίζοντες, σωζόμενοι καὶ σώζοντες, ἀντλοῦντες **Ζω-**

ήν και τὸ περισσὸν Αὐ-
τῆς ἀπὸ τὸ ἐν τῷ μέσῳ
ἡμῶν Ἀρνίον τὸ Ἐσφαγ-
μένον ἀπὸ Καταβολῆς
Κόσμου...

* * *

Μὲ τὸν τρόπο αὐτό,
τῆς συλλογικῆς συμμε-
τοχῆς μας μὲ **Εὐσπλαγ-**
χνῆ **Ἀγάπη** στὸν Ἀγι-
ασμὸ και τὴν Σωτηρία

τοῦ Κόσμου, ἐπιβεβαιώνεται ἡ φύσις τῆς
Ἐκκλησίας μας ὡς **Λαοῦ Διακόνων...** Ὅλοι
διακονοῦμε, μὲ πρότυπο τὸν **Μοναδικὸ Δι-**
άκονό μας Χριστό... Ὅλοι συμμετέχουμε
στὸ **Μυστήριό τῆς Διακονίας Του...**

Ὁ Λαὸς τῶν Διακόνων δὲν ἀποτελεῖ μίαν
ἀπρόσωπη μάζα... Ἐκαστος κεχρισμένος
ἔχει και τὸ ἰδικό του **Χάρισμα...** Ὁ Κύριός
μας ἔχει ἐμπιστευθῆ σὲ κάθε **Διάκονο** τῆς
ἐγκόσμιας λειτουργίας τὸ ἀνάλογο **τάλαν-**
το, τὸν μικρὸ ἢ μεγάλο **λίθο,** τίς ὀλίγες ἢ
πολλές **πέτρες** πού θὰ χρησιμοποιηθοῦν
στὴν κατασκευὴ τοῦ **Μεγάλου Ναοῦ** τῆς
Ἀγιασμένης Κτίσεως γιὰ τὴν ἀκατάπαυ-
στη **Δοξολογία** τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Διακονία ὅμως σημαίνει **Εὐθύνη...** Ση-
μαίνει, ὅτι τὸ **Χάρισμα,** τὸ ὁποῖο ὁ Κύριός
μας τὸ ὀνομάζει **τάλαντο-μνᾶ-ἀργύριον,**
δὲν πρέπει νὰ ἀμεληθῆ –νὰ ἀποκρυβῆ, νὰ
κρυφθῆ «ἐν τῇ γῆ», νὰ φυλαχθῆ «ἀποκεί-
μενον ἐν σουδαρίῳ»...

Ἡ ἐν Χριστῷ Ζωὴ ἔχει ἕναν θεϊκὸ δυνα-
μισμὸ: νὰ καλλιεργοῦμε διαρκῶς τὸ ἐμπι-
στευθὲν **τάλαντον** και νὰ τὸ πολλαπλασιά-
ζουμε, προκειμένου νὰ προσφέρουμε αὐτὸ
μὲ αἴσθημα **Εὐθύνης** στὸ θυσιαστήριό τῆς
ἐγκόσμιας λειτουργίας πρὸς ἁγιασμὸν τοῦ
κόσμου.

Διακονία-Εὐθύνη... Θυσία-Σταυρός... Ὁ
Αἰώνιος Διάκονός μας Χριστός, τὸ ἀπαρά-
μιλλο Πρότυπο τῆς **Θυσιαστικῆς Εὐθύ-**
νης και τῆς **Σταυρικῆς Ἀγάπης,** σήμερα
στὴν ἀπαρχὴ τοῦ **Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ**
Ἔτους, ἀπευθύνεται ξεχωριστὰ στὸν κάθε
συν-Υπεύθυνο και συν-Διάκονό Του:

• **«Σὲ ἔπλασα μὲ τὴν σφραγίδα**
τῆς **Εὐθύνης** μέσα σου... Σοῦ ἔχω
ἐνσταλάξει μία **Εὐθύνη** πρὸς
Ἐμένα και πρὸς τοὺς Ἄλλους...
Ἐχω ἐντυπώσει ἀπὸ τὴν Δημι-
ουργία μέσα σου τὴν ἐμφυτη ὀρ-
μὴ τῆς **Εὐθύνης** και τὴν ἔχω
ἀνανεώσει στὴν Ἐνσάρκωσί Μου...
Ἐνώπιόν Σου ὁ **Ἄλλος** ἐμφανί-
ζεται μὲ τὴν αἰώνια ἀξία, τὴν
ὁποία ἔχει ἐνώπιόν Μου... Ὁ κά-
θε **Ἄλλος** ἔχει ἀνάγκη νὰ τὸν
ὑπηρετήσῃ μὲ μία Ἀγάπη χωρὶς
ὄρους, μὲ μία Ἀγάπη Σταυρικὴ...
Ὁ Ἄλλος σοῦ ἀποκαλύπτεται ὡς
τόπος και ἀδιάψευστο σημεῖο
τῆς Παρουσίας Μου... **Ἄ**ς περιζω-
σθῆς τὸ Λέντιον... **Ζ**ῆσε τὸ Μυ-
στήριον τῆς Νίψεως τῶν ποδῶν
τοῦ Ἀδελφοῦ σου... **Θ**ὰ εἶμαι μαζί
σου και θὰ αὐξάνω συνεχῶς τὴν
ὀρμὴ τῆς **Εὐθύνης** μέσα σου... **Τ**ῆς
Εὐθύνης πρὸς Ἐμένα και πρὸς
τοὺς Ἄλλους...».

* * *

Εἶθε ἡ **Σκέπη** τῆς **Θεοτόκου** και ἡ **Δύνα-**
μις τοῦ **Τιμίου Σταυροῦ,** διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ
Ἀειμνήστου Γέροντος, Πατρὸς και Μητρο-
πολίτου μας Κυπριανοῦ, νὰ μᾶς προστα-
τεύουν και ἐνισχύουν στὸ ταξίδι τῆς **Θυ-**
σιαστικῆς Εὐθύνης και τῆς **Σταυρικῆς**
Ἀγάπης.

Ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ Διάκονος
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὠρωποῦ και Φυλῆς Κυπριανὸς

«Μνημονεύετε τῶν Ἡγουμένων ἡμῶν...
ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς
μιμῆσθε τὴν πίστιν» (Ἐβρ. ιγ' 7)

Ἱερά Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Σωτῆρος
Μας, τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς πρὸς Σάββατο,
5-6.9.2015 ἐκ. ἡμ., ἐτελέσθη
ἱερά Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν
τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Χρυσοστόμου
(Καβουρίδου), τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ,
στὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς
Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ.
Κυπριανός.

Οὕτως, ἡ νέα Περίοδος τῆς Ποιμαντικῆς Διακονίας τοῦ Μητροπολίτου μας ἀνοίξε καὶ σφραγίσθηκε λειτουργικὰ μὲ τὴν Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προϋπερέτου τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐψάλη γιὰ πρώτη φορά, πλήρης Ἀσματικὴ Ἀκολουθία πρὸς τιμὴν τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, πόνημα καὶ δέησις τοῦ Σεβασμ. Ποιμένος μας.

Ἐψάλη γιὰ πρώτη φορά, πλήρης Ἀσματικὴ Ἀκολουθία πρὸς τιμὴν τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, πόνημα καὶ δέησις τοῦ Σεβασμ. Ποιμένος μας.

Στὴν διάρκεια τῆς Ἀγρυπνίας οἱ πιστοὶ εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσουν τμήματα τῶν ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, ὁ δὲ Σεβασμιώτατος Ποιμέναρχος μας ἐλειτούργησε μὲ ἓνα Ὁμοφόριο τοῦ Ἁγίου, τὸ ὁποῖο θησαυρίζεται στὴν Ἱερά Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπου ὁ τιμώμενος Ἅγιος ἐφιλοξενεῖτο συχνὰ μέχρι τῆς ὀσιακῆς Κοιμήσεώς Του († 7.9.1955).

Ἐἶθε οἱ πρεσβεῖες τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου νὰ στερεώνουν τὸ Μικρὸν Ποίμνιον στὴν Καλὴν Ὁμολογία καὶ τὴν ὑγιᾶ βίωσι τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν, πρὸς σωτηριάν ἡμῶν πάντων. Ἀμήν!

Συστέγασις Διακονιῶν

Ἐπέκτασις τῶν Γραφείων Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς καὶ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλάρετος»

Φυλὴ Ἀττικῆς, 17/30.9.2015
† Ἁγίων Σοφίας, Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης

Μέσα σὲ ζεστὸ «οἰκογενειακὸ» κλίμα, ἔγιναν
στὴν Δημοτικὴ Ἐνότητα Φυλῆς (Λεωφ. Φυλῆς
44), τὰ Ἐγκαίνια τῶν νέων
Γραφείων, τὰ ὁποῖα θὰ συστεγά-
ζουν στὸ ἐξῆς τὴν
Διοίκησι τῆς Ἱε-
ρᾶς Μητροπόλε-
ως Ὁρωποῦ καὶ
Φυλῆς, ἀλλὰ καὶ
τοῦ κυρίου Ὁργάνου
τοῦ ἐκτεταμένου Προνοιακοῦ καὶ Φιλανθρωπι-
κοῦ ἔργου Τῆς, τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυ-
ναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεῆμων».

Τὸν Ἀγιασμό ἐτέλεσε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτου.

Μετά ἀπὸ τὸν Ἀγιασμό, ὁ Σεβαστὸς Ποιμέναρχος μας ἀπηύθυνε λόγια ἐνισχύσεως καὶ παραμυθίας στὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου, τὰ ὁποῖα παρευρέθησαν, προτρέπων αὐτὰ σὲ ἀπόλυτα ἀνιδιοτελεῖ καὶ θυσιαστικὴ ἀφιέρωσι στὸ δύσκολο, ἀλλὰ θεάρεστο ἔργο τῆς ὑπηρεσίας τῶν πολλῶν ἀναγκεμέ-
νων συνανθρώπων μας, μὲ τὴν ὑπενθύμισι, ὅτι
στὸ Πρόσωπό
τους διακονοῦ-
με τὸν Σωτῆρα μας
Χριστό.

Μετά ἀπὸ τὸν Ἀγιασμό, ὁ Σεβαστὸς Ποιμέναρχος μας ἀπηύθυνε λόγια ἐνισχύσεως καὶ παραμυθίας στὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου, τὰ ὁποῖα παρευρέθησαν, προτρέπων αὐτὰ σὲ ἀπόλυτα ἀνιδιοτελεῖ καὶ θυσιαστικὴ ἀφιέρωσι στὸ δύσκολο, ἀλλὰ θεάρεστο ἔργο τῆς ὑπηρεσίας τῶν πολλῶν ἀναγκεμέ-
νων συνανθρώπων μας, μὲ τὴν ὑπενθύμισι, ὅτι
στὸ Πρόσωπό
τους διακονοῦ-
με τὸν Σωτῆρα μας
Χριστό.

Επί τη Μνήμη του Αγίου Κτήτορος
της Ιεράς Μονής
της Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής
Αχαρνών, 14-15.1.2016 έκ. ήμ.

Ιερά Αγρυπνία προς τιμήν του Όσιου Ιερωνύμου του εν Αχαρναίς της Πάρνηθος

Τὴν 15^η Ἰανουαρίου 1943 έκ. ήμ., μία μεγάλη όσιακή μορφή ήλθε νά κοσμήση τόν πολύφωτον Ούρανόν τής Ἐκκλησίας: ό Όσιος Πατήρ ήμῶν Ιερώνυμος, ό εν Αχαρναίς τής Πάρνηθος.

Καταγόμενος έκ Κρήτης ό Όσιος Ιερώνυμος, άφου διήνυσε άσκητικόν

βίον στήν Ιερά Μονή του Όσιου Παύλου και στήν έρημο τής Αγίας Τριάδος στο Άγιον Όρος, ήλθε κατά θείαν νεύσιν στήν Αθήνα, και μετ' όλίγον ήξιώθη νά γίνη Κτήτωρ τής Ιεράς Μονής τής Ενδόξου Όσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής, στους πρόποδες τής Πάρνηθος, στις Αχαρνές Αττικής.

* * *

Με την Χάρι του Κυρίου μας, τó βράδυ τής Τετάρτης προς Πέμπτη, 14-15.1.2016 έκ. ήμ., έτελέσθη πλήρης ιερά Αγρυπνία, επί τη Μνήμη Αυτού, τής όποιίας προΐστα-

το ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Όρωπού και Φυλής κ. Κυπριανός. **Ή**ψάλη για πρώτη φορά ή πλήρης Ασματική Άκολουθία του Όσιου, την όποία ό Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας συνέταξε κατά τó θέρος του 2015.

Στό κέντρο του Ιεροϋ Ναϋ ή ξυλόγλυπτος Λάρναξ τών τιμίων Λειψάνων (ποίημα και δέσεις τής Ιεράς Μονής τών Αγίων Κυπριανού και Ίουστίνης), ως και ή ιερά Εικόνα του Όσιου Ιερωνύμου του Νέου (ποίημα και δέσεις του «Εργαστηρίου Έκκλησιοποιημένης Εικονογραφίας»), έσκόρπιζαν στους πάντας την εύδιάσουζα χάρι του έορταζόμενου Όσιου και Όμολογητου Κτήτορος τής Ιεράς Μονής.

* * *

■ **Με πλήρη δημοκρατικότητα και διαφάνεια**

Κληρικολαϊκή Σύναξις για την πλήρη ενημέρωσι περι του Θρησκευτικού Νομικού Προσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως μας Φυλή Αττικής, 22.1.2016 έκ. ήμ.

Τὴν Πέμπτη, 22^α Ἰανουαρίου 2016 έκ. ήμ., πραγματοποιήθηκε με την Χάρι του Κυρίου μας στήν Δημοτική Ενότητα Φυλής,

Κληρικολαϊκή Σύναξις για την ενημέρωσι τών Ίδρυτικών Μελών του Θρησκευτικού Νομικού Προσώπου τής Ιεράς Μητροπόλεως Όρωπού και Φυλής επί του «Κανονισμού»/Καταστατικού Αυτού.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Όρωπού και Φυλής κ. Κυπριανός ενημέρωσε αναλυτικά τους παρευρισκομένους για τó περιεχόμενο του «Κανονισμού» (Άρθρα Α'-ΙΔ', σελίδες 28, Παραρτήματα Α'-Δ'), δια του όποιου ή ήδη ύφισταμένη πνευματικῶς Μητρόπολις Όρωπού και Φυλής θα προσλάβη ως **όλως έξωτερικό στοιχείο και ως έργαλειό νομικής οργανώσεως την Νομική Προσωπικότητα ή Μορφή του Θρησκευτικού Νο-**

ώπου, για την εύρυθμη λειτουργία τών σχέσεων Αυτής με τó Κράτος και την Κοινωνία.

Μετá την Μεγάλη Δοξολογία, ό Σεβασμ. Ποιμένας μας και πνευματικός Πατήρ τής Αδελφότητας έτέλεσε την *Κουράν* εις *Ρασοφόρον Μοναχήν* τής Δοκίμου Αδελφής Μαργαρίτας (εκ Βουλγαρίας), ή όποία έκλήθη *Ιερωνύμη Μοναχή*, λαβούσα τó όνομα και την ιδιαίτερη προστασία του Αγίου Κτήτορος.

Ἡ Ἱερὰ Μνήμη τῆς Ἡ' Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐπὶ Ἀγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου Νοέμβριος 879-Μάρτιος 880¹

† Στὴν Ἱερὰ Μνήμη τοῦ Ἀειμνήστου
Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας
Κυπριανοῦ († 17.5.2013).

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς·

Σεβαστοὶ Πατέρες·

Ἀγαπητοὶ Συλλειτουργοί, Συμπρεσβύτεροι καὶ Συνδιάκονοι·

Ἐπικαλοῦμαι τὶς εὐχὲς καὶ προσευχὰς Σας, ὥστε ὁ Χριστὸς μας, τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινόν, νὰ σημειώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὸ Φῶς τοῦ Προσώπου Του, καὶ νὰ κατευθύνῃ ἀσφαλῶς τὰ διαβήματα τοῦ λόγου καὶ τῶν διανοιῶν μας στὴν εὐλογημένη αὐτὴ Ἱερατικὴ Σύναξι, μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, τοῦ Μεγάλου Φωτίου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ἀμήν!

* * *

α. Ἐκκλησιολογία: Θεολογία, Χριστολογία, Πνευματολογία καὶ Τριαδολογία

Ἐν πρώτοις, ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω τὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας, ἡ Ὅποια ἐνεπιστεύθη τὴν ἀναξιότητά μου καὶ μοῦ ἀνέθεσε μία τόσο ὑπεύθυνη Διακονία· νὰ ἀναφερθῶ δηλαδὴ στὴν *Ἡ' Ἀγία Οἰκουμενικὴ Σύνοδο*, στὴν μεγάλη *Σημασία* Της, στὸ λίαν ἐπίκαιρο *Μήνυμά* Της καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ καθιερωθῇ ἡ *Μνήμη* Της καὶ νὰ ἐνταχθῇ στὸ Ὁρθόδοξο Ἐορτολόγιο, ὅπως καὶ οἱ προηγούμενες Ἅγιες Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι, ἀπὸ τῆς Α' ἕως καὶ τῆς Ζ'.

Ἐπιθυμῶ ἐδῶ, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, νὰ ὑπενθυμίσω καὶ νὰ ὑπογραμμίσω τὴν σοβαρότητα, τὴν ὁποία ἔχει γιὰ τοὺς Γνησίους Ὁρθόδοξους Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅσους ἀγωνίζονται κατὰ τῆς *Παναίρεσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*, τὸ θέμα τῆς *Ἐκκλησιολογίας* καὶ ἡ ἀδιάσειστος πίστις μας, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ **Μία** καὶ **Μοναδική** Ἐκκλησία τῶν Ἀγίων **Ἀποστόλων**, τῶν Ἀγίων **Πατέρων** καὶ τῶν Ἀγίων **Συνόδων**, ἡ Ὅποια ταυτίζεται

ὄντολογικά, ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον, μὲ τὴν Ἁγία Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία.

Ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, ὁμολογοῦν στὸ *Σύμβολο τῆς Πίστεως*, ὅτι **«Πιστεύουν** εἰς Ἐνα Θεὸν Πατέρα», **«Πιστεύουν** εἰς Ἐνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν», **«Πιστεύουν** εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον», πιστεύουν δηλαδὴ στὴν Ἁγία Τριάδα· ἀλλὰ ἐπίσης ὁμολογοῦν, ὅτι **«Πιστεύουν** εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν».

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἐπισημαίνουν ἐν προκειμένῳ τὸ ἐξῆς σημαντικόν: ἡ Ἐκκλησία τίθεται στὴν αὐτὴν σειρὰ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ ἰσχύει γι' αὐτὴν τὸ ἴδιο ῥῆμα «Πιστεύω», τὸ ὁποῖο ἐκφράζει τὸ σωτηριολογικὸ περιεχόμενον τῆς Ἁγίας Πίστεώς μας.

Μὲ ἄλλες λέξεις: ἡ *Θεολογία*, ἡ *Χριστολογία* καὶ ἡ *Πνευματολογία* ἀποτελοῦν τὴν βάσι, ἀλλὰ καὶ ταυτίζονται μὲ τὴν *Ἐκκλησιολογία*· ἐὰν δηλαδὴ διασαλευθῇ ἡ Ἀλήθεια γιὰ ἓνα ἀπὸ τὰ *κεφάλαια* αὐτὰ τῆς Πίστεώς μας, τότε διαρρηγνύεται ὁ *ἀλληλο-περιχωρητικὸς* σύνδεσμός τους, διασπᾶται τὸ ἐνιαῖο τῆς Πίστεως καὶ τοῦ «Πιστεύω» μας καὶ εἰσερχόμεθα στὴν περιοχὴ τῆς ἐτεροδοξίας καὶ τῆς αἰρέσεως.

Ἔτσι, γίνεται ἄμεσα κατανοητὸς ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο ἡ Ὁρθόδοξος *Ἐκκλησιολογία* μας χαρακτηρίζεται ὡς *Θεοκεντρική*, ὡς *Χριστοκεντρική*, ὡς *Πνευματοκεντρική*, τελικὰ δὲ ὡς *Τριαδοκεντρική*.

Μέσω τῆς θεωρήσεως αὐτῆς τοῦ «Πιστεύω» μας γίνεται ἐπίσης κατανοητὸς ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο ἡ γνησία Ὁρθόδοξία εἶδε ἀμέσως, ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐξῆς, μίαν *ἐκκλησιολογικὴν αἵρεσι* στὸ πρόσωπο τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, ἐφ' ὅσον ἡ αἵρεσις αὐτὴ διακηρύσσει πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, ὅτι τὰ *ὅρια* τῆς Ἐκκλησίας ἐπεκτείνονται σὲ περιοχὲς καὶ πέραν τῆς ἀποκεκαλυμμένης Ἀληθείας· δηλαδὴ καὶ ἐκεῖ ὅπου πιστεύεται καὶ βιώνεται μία *Χριστολογία*, *Πνευματολογία* καὶ *Τριαδολογία*, οἱ ὁποῖες εἶναι ἀντικρὺς ἀντίθετες πρὸς τὴν **Ἀποστολική**, **Πατερική** καὶ **Συνοδική** **Παράδοσι**.

Εἶναι γνωστὴ ἡ πολύμορφος θεολογία τῶν

Οικουμενιστῶν περὶ τῆς δῆθεν Διευρυμένης Ἐκκλησίας²· ἡ καινοτόμος αὐτῆ θεολογία ὁμιλεῖ περὶ «Ἐκκλησίας ἐν εὐρυτάτῃ ἐννοίᾳ»· περὶ «Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς» καὶ «ὄχι πλέον τῆς Ὁρθοδοξίας μόνης»· περὶ «ἐκκλησίας ἐκτὸς ἐκκλησίας», «ἐκτὸς τῶν τειχῶν», «ἐκτὸς τῶν κανονικῶν ὁρίων» καὶ «ἐκκλησιαστικῶν συνόρων» τῆς Ὁρθοδοξίας.

Λόγου χάριν, ἔλεγε ἐνδεικτικῶς ὁ πρῶην μητροπολίτης Ἑλβετίας Δαμασκηνός (†):

«Ὁφείλομεν νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἀναζητήσωμεν καὶ νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν παρουσίαν τοῦ Πνεύματος—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει: τὴν Ἐκκλησίαν—καὶ ἐκτὸς τῶν ἰδικῶν μας κανονικῶν ὁρίων, πρὸς τὰ ὁποῖα ταυτίζομεν τὴν μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν»³· «μόνο ἢ στάσις αὐτῆ θα μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀναγνωρίσωμε ἀκόμη καὶ Ἐκκλησίες ἐξω ἀπὸ τὰ δικά μας ἐκκλησιαστικὰ σύνορα, σύνορα ποὺ πολὺ συχνὰ ἔχομε τὴν τάση νὰ ταυτίζομε κατὰ τρόπο ἀποκλειστικὸ μὲ τὴν σωτηρία ἐντὸς τῆς Μιάς...»⁴.

Ἅγιοι Πατέρες·

β. Ἐκκλησιολογία-Σωτηριολογία καὶ Ἐνωτικὴ Σύνοδος τοῦ 879-880

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ὑπενθυμίσω, πρὸς θεμελίωσιν τῶν ἀνωτέρω ἀπόψεών μου, δηλαδὴ τῆς ἀρρήκτου σχέσεως Θεολογίας, Χριστολογίας, Πνευματολογίας, Τριαδολογίας καὶ Ἐκκλησιολογίας, ὅτι ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας «δοξάζεται ὁ Θεός, διὰ Κυρίου ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα»⁵, ὅπως ἀναφέρεται στοὺς Ἀποστολικοὺς Κανόνες· στὴν Ἐκκλησία κατοικεῖ ἡ Ἁγία Τριάς καὶ οἰκονομεῖ τὰ πάντα εἰς Αὐτήν, ὅπως λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος: «Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Ἅγιον Πνεῦμα πάντα οἰκονομεῖ»⁶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἡ Ἐκκλησία, ὅπως διδάσκει ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς Καρχη-

δόνος, εἶναι «ὁ ἀπὸ τῆς ἐνότητος τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἠνωμένος Λαός»⁷.

Ὅπου λοιπὸν εἶναι ἡ ἀληθὴς Πίστις περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Σωτηρία· καὶ ὅπως διδάσκει ὁ Ἅγιος Εἰρηναῖος, ὅσοι «εἶναι ἐκτὸς ἀληθείας», αὐτοὶ «εἶναι ἐκτὸς Ἐκκλησίας»: ὅσοι «sunt extra veritatem», αὐτοὶ «sunt extra Ecclesiam»⁸.

Ἡ βαθεῖα καὶ ἐμπειρικὴ κατανόησις τῆς σωτηριολογικῆς σημασίας πάντων τούτων ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Φωτίου, κατὰ τὸν Θ΄ αἰῶνα, ὠδήγησε στὴν σύγκλησι τῆς *Ἡ' Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου* στὴν Κωνσταντινούπολι, στὸν Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας (Νοέμβριος 879-Μάρτιος 880), ἐπὶ Αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα (867-886).

Ἡ σύγκλησις τῆς Μεγάλης Συνόδου αὐτῆς ἐπραγματοποιήθη «ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἀποκατάστασιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τῆς εἰρήνης καὶ ἐνότητος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς πλήρους κοινωνίας μεταξὺ τῶν ἐκκλησιῶν παλαιᾶς καὶ νέας Ρώμης»⁹.

Ἡ ἀποκατάστασις ὁμως τῆς πλήρους κοινωνίας μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ρώμης δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, ἐφ' ὅσον ὑφίσταντο προγενέστερες ἀποφάσεις τῆς Ρώμης ἐναντίον προσωπικῶν τοῦ Μεγάλου Φωτίου ἐπὶ τῶν Παπῶν Νικολάου Α' (858-867) καὶ Ἀδριανοῦ Β' (867-872), μάλιστα δὲ ἀποφάσεις τῆς λατινικῆς ψευδο-συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ 869-870, τὴν ὁποία οὐδέποτε ἀνεγνώρισε ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐνῶ οἱ Παπικοὶ τὴν θεωροῦν ὡς δῆθεν ὀγδόην οἰκουμενικὴν ἀπὸ τοῦ ΙΑ' αἰῶνος καὶ ἐξῆς.

Οἱ ἄδικες καὶ ἀντικανονικὲς ἀποφάσεις κατὰ τοῦ Πατριάρχου Φωτίου ὑπὸ τῶν Λατίνων στὴν Ρώμη (863 καὶ 869) καὶ τὴν Κωνσταντινούπολι (869-870) εἶχαν προκαλέσει *Σχίσμα*· ὡς ἐκ τούτου, ἐφ' ὅσον μὲ τὴν ὄντως *Ἡ' Ἁγίαν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον* (879-880)

ἦρθη τὸ ἐπάρατο αὐτὸ *Σχίσμα*, οἱ Ὁρθόδοξοι ὠνόμαζον Αὐτὴν «Σύνοδον Ἐνωτικὴν»¹⁰, εἶναι δὲ ἀναμφίβολο ὅτι «εἰς τὴν εἰρήνευσιν ταύτην συνετέλεσε μεγάλως ὁ μέγας Φῶτιος», ὡς Πρόεδρος τῆς *Ἐνωτικῆς Συνόδου*.

Πολὸν ὀρθῶς ἔχει παρατηρηθῆ, ὅτι «ἀναμφισβητήτως ἡ Σύνοδος τοῦ 879-880, συνελθοῦσα ἐν τῷ ναῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μεγάλου καὶ σοφωτάτου Πατριάρχου Φωτίου, συμπαραστατομένου ὑπὸ ἐπισήμων τοποτηρητῶν ὄλων τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν, καὶ ἐλευθέρως διασκεψαμένη καὶ ἀποφανθεῖσα κατὰ τὰ παραδεδομένα ἐπὶ σπουδαιοτάτων ζητημάτων, φέρει “οὐ μόνον τὰ ἐξωτερικά, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἐσωτερικά γνωρίσματα Οἰκουμενικῆς Συνόδου”, ἐκδοῦσα σημαντικώτατας ἀποφάσεις διὰ τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν»¹¹.

Σημειωθῆτω, ὅτι τὸ *Σχίσμα*, τὸ ὁποῖον ἦρθη ἀπὸ τὴν *Ἡ' Ἀγίαν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον*, ὠφείλετο στὴν *σύγκρουσι* τοῦ Μεγάλου Φωτίου μὲ τὸν Πάπα Ρώμης Νικόλαο, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Πάπα στὴν Βουλγαρία, τῆς νοθεύσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ *Συμβόλου τῆς Πίστεως* μὲ τὴν αἰρετικὴ προσθήκη τοῦ *Filioque* («καὶ τοῦ Υἱοῦ»), ἀλλὰ καὶ τῆς προσπαθείας ἐπιβολῆς τοῦ *Παπικοῦ Πρωτείου*· πάντα ταῦτα εἶχαν διασαλεύσει τὰ προαναφερθέντα *δομικὰ στοιχεῖα* τῆς ἐνιαίας Ὁρθοδόξου *Ἐκκλησιολογίας*.

* * *

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς· Σεβαστοὶ Πατέρες·

γ. Ἡ Ἡ' Ἀγία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος

Ἐπικαλοῦμαι τὴν προσοχὴ καὶ ὑπομονή Σας, προκειμένου νὰ παρουσιάσω ἀναλυτικώτερα τὰ τῆς *Ἡ' Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου*.

Ἡ Σύνοδος αὐτὴ συνῆλθε

- ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ «ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Φωτίου»¹².

- συμμετείχαν 390 περίπου Ἐπίσκοποι καὶ ἐκπρόσωποι Ἐπισκόπων¹³.

- ὁ Πάπας Ἰωάννης Η' ὠρίσε τρεῖς Τοποτηρητὰς καὶ συμμετέσχον ἐπίσης ἐκπρόσωποι

τῶν τριῶν Πατριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς·

- οἱ ἐργασίες τῆς Συνόδου ἄρχισαν τὸν Νοέμβριο τοῦ 879 καὶ ἐπερατώθησαν τὸν Μάρτιο τοῦ 880·

- ἐπραγματοποιήθησαν συνολικῶς ἑπτὰ *Συνεδρίες*, τὰ δὲ *Πρακτικὰ* τῆς ἐν Ἀγία Σοφία ἱστορικῆς αὐτῆς Συνόδου, «συνταχθέντα εἰς τὴν ἑλληνικὴν, διεσώθησαν»¹⁴ καὶ τὸ ἔτος 1705 ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ λαμπροῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δοσιθέου (1669-1707), ἀπὸ χειρόγραφο τῆς Ἀγιορειτικῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων¹⁵.

Ἡ Ἀγία Σύνοδος τοῦ 879-880

«ὑπῆρξε μία τῶν ἐπισημοτέρων συνόδων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας»¹⁶, συγκροτηθεῖσα δὲ Αὐτὴ ἐκ 390 «Πατέρων ἀνατολικῶν τε καὶ δυτικῶν, ἐκπροσωποῦντων τὰ πέντε Πατριαρχεία, παρουσίασε τοιοῦτον ἐπιβλητικὸν θέαμα, οἷον δὲν παρουσιάσθη ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς Δ' ἐν Χαλκηδόνι Οἰκουμενικῆς Συνόδου»¹⁷.

Ἡ Σύνοδος τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐπὶ Μεγάλου Φωτίου φέρει *ἐξωτερικῶς* καὶ *ἐσωτερικῶς* πάντα τὰ γνωρίσματα Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἐπομένως εἶναι

«οὐδόλως ἄπορον, ὅτι ὡς ὀγδόη Οἰκουμενικὴν ἐθεώρουν αὐτὴν οἱ [Πατριάρχης Εὐθύμιος Α' (907-917)], Θεόδωρος Βαλσαμών, Νεῖλος Θεσσαλονίκης, Νεῖλος Ρόδου, Συμεὼν Θεσσαλονίκης, Μᾶρκος Ἐφέσου, Γεννάδιος Σχολάριος, Δοσίθεος Ἱεροσολύμων, Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος καὶ ἄλλοι»¹⁸ πολλοί, ὡς καὶ ὁ σπουδαῖος *«Διάλογος Ἱερομνήμονός τινος»*¹⁹, μέχρι τῶν συγχρόνων μας: Ἅγιος Νεκτᾶριος Πενταπόλεως, Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, F. Dvornik, Βασίλειος Στεφανίδης, Ἰωάννης Ρωμανίδης, Γεώργιος Μεταλληνός, Ἱερόθεος Βλάχος κ.ἄ.²⁰.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Σύνοδος ὠνόμασε ἑαυτὴν ὡς Οἰκουμενικὴν σὲ πολλὰ μέρη τῶν *Πρακτικῶν* καὶ *Κανόνων* Αὐτῆς²¹, ὁ δὲ Βασίλειος Στεφανίδης γράφει, ὅτι

«ἐφ' ὅσον δὲν ἀναγνωρίζεται ἐπισημῶς ὡς ὀγδοὴ οἰκουμενικὴ σύν-

οδος, ή τυχόν μέλλουσα νά συνέλθη οίκουμενική σύνοδος πρέπει νά ασχοληθῆ καί μέ τὸ ζήτημα τοῦτο»²².

* * *

Σεβαστοὶ Πατέρες·

δ. Κανονικὰ Στοιχεῖα καὶ Ἔργο μιᾶς ὄντως Οἰκουμενικῆς Συνόδου

Εἶναι καιρὸς νά ἐντοπίσουμε ἐν συνεχείᾳ «ὄλα τὰ κανονικὰ στοιχεῖα, (τὰ) ἀναγκαῖα γιὰ τὴν σύγκληση, τὸ ἔργο καὶ τὶς ἀποφάσεις μιᾶς Οἰκουμενικῆς Συνόδου»²³, τὰ ὁποῖα βεβαίως συγκεντρώνει ἢ λαμπρὰ καὶ σαφῶς ἀντι-παπικὴ Σύνοδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως:

α. «Συνεκλήθη ὡς Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, στὴν ὁποῖα ἐκπροσωπήθηκαν καὶ οἱ πέντε πρεσβυγενεῖς πατριαρχικοὶ θρόνοι»·

β. «συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Βασιλείου Α΄ τοῦ Μακεδόνο (867-886)», ὁ ὁποῖος «πρῶτος μάλιστα ὑπέγραψε μετὰ τῶν υἱῶν του» τὸν Δογματικὸν Ὅρον τῆς Συνόδου καὶ τὰ Πρακτικὰ αὐτῆς·

γ. «ὁ μγάλος ἀριθμὸς μελῶν (338-ὀρθ. 390 ἐπίσκοποι)»·

δ. «ἡ λειτουργία τῆς Συνόδου σύμφωνα μετὴν παραδεδομένη κανονικὴ λειτουργία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων»·

ε. «οἱ Κανονικὲς ρυθμίσεις»: διετύπωσε-ἐξέδωκε τρεῖς Ἱεροὺς Κανόνες·

ς. «ὁ Ὅρος Πίστεως», διὰ τοῦ Ὁποῖου ὀρίζεται ἐπὶ ποινῇ ἀναθέματος, τὸ ἀμετάβλητο καὶ ἀπαραχάρακτο τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως·

ζ. «ἡ σαφὴς συνείδηση τῆς αὐθεντίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου», ὅπως ἐξέφρασθη αὐτὴ «μετὴν ἀπόφαση συναριθμήσεως τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου μετὶ τὶς προγενέστερες Οἰκουμενικὲς Συνόδους, πὸ ἦταν δικαίωμα μόνο τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων»²⁴.

η. «τ' ἀποφασισθέντα ἐν τῇ Συνόδῳ αὐτῇ ὑπῆρξαν σύμφωνα πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν προηγουμένων Οἰκουμενικῶν Συνόδων θεσπισθέντα, σύμφωνα πρὸς τὴν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας»²⁵.

Τὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο ἐπιτελέσθηκε ἀπὸ τὴν Μεγάλῃ Συνόδῳ τοῦ 879-880 ἦταν τεράστιο τόσο γιὰ τὴν ταραγμένη ἐκείνη περίοδο, ὅσο καὶ γιὰ τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας:

- ἐλειτούργησε ἐνωτικὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Δογματικῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Κανονικῆς Παραδόσεως·

- κατεδίκασε τὴν ἀλλοίωσι τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως διὰ τῆς προσθήκης τοῦ Filioque,

- ἐπιβεβαίωσε τὸ Ἱερὸ Σύμβολον ὅπως Τοῦτο μᾶς παρεδόθη ὑπὸ τῶν δύο πρώτων Οἰκουμενικῶν Συνόδων,

- ἀπέκρουσε τὴν διαστροφή τοῦ ἀπλοῦ Πρωτείου Τιμῆς τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης, ὁ ὁποῖος μετέβαλε τοῦτο σὲ διοικητικὸ Πρωτεῖο Ἐξουσίας ἐφ' ὅλης τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Μέγας Φώτιος ἐλειτούργησε ἐνωτικὰ, ἀντέκρουσε μὲ ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα τὸ Παπικὸ Πρωτεῖον Ἐξουσίας καὶ τὴν νόθευσι τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, ἐξέθεσε μὲ παρρησία καὶ σαφήνεια τὶς ὀρθόδοξες θέσεις καὶ ἐκάλεσε τοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ Πάπα Ἰωάννου Η΄ νά ἀποκηρύξουν τὶς πλάνες τους, οἱ ὁποῖες εἶχαν ὀδηγήσει στὸ Σχίσμα τοῦ 867.

Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος Πενταπόλεως ὑπογραμμίζει μὲ ἔμφασι, ὅτι

«ἡ Η΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα», διότι «ἐν τῇ Συνόδῳ αὐτῇ ὁ Φώτιος κατήγαγε θρίαμβον», «ἐστέφθησαν οἱ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς ἀγῶνες αὐτοῦ διὰ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ ἐβασίλευσεν ἡ Ἀλήθεια τῆς Ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ ἧς τοσοῦτον ἐμόχθησε»· «ὁ θρίαμβος ἐνὶ λόγῳ ἦτο πλήρης· θρίαμβος πολιτικός, ἐκκλησιαστικός, προσωπικός»²⁶.

* * *

Ἅγιοι Πατέρες·

ε. Τρεῖς καίριες ἐπισημάνσεις

Θὰ συμπληρώσω τὴν ἀνάλυσί μου μετὶ τρεῖς καίριες ἐπισημάνσεις.

Πρῶτον· ἡ συνειδητοποίησις, ὅτι ἡ Μεγάλῃ Σύνοδος τῆς Ἁγίας Σοφίας τοῦ 879-880 ἦταν ἔργο τοῦ μεγαλόπνοου καὶ διορατικοῦ Πα-

τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Φωτίου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ Ἰσαποστόλου καὶ μεγάλου Πατρὸς καὶ Οἰκουμενικοῦ Διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς ὠθεῖ νὰ πιστεύουμε ὅτι

«ή πλέον ἀρμόζουσα τιμὴ πρὸς τὸν Ἅγιο» «εἶναι ἡ συναρίθμησις τῆς Συνόδου αὐτῆς ὡς ὀγδόης μετὰ τῶν ὑπολοίπων ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων»²⁷.

Δεύτερον· ἡ κατανόησις τῆς Μεγάλης Συνόδου Αὐτῆς ὡς ἐνωτικῆς, ἀναδεικνύει Αὐτὴν ὡς πρότυπον σὲ οποιαδήποτε εἰλικρινῆ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπανένωσι τῶν διηρημένων Χριστιανῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἐφ' ὅσον Αὐτὴ μαρτυρεῖ γιὰ τὸ *Θεῖο Μυστήριον τῆς Παράδοσεως διὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων, γιὰ τὴν γνήσια Πατερικὴ Συνοδικότητα*²⁸:

α. «ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἀναζητήθηκε κυρίως καὶ πρωτίστως στὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως καὶ στὴν διατήρησι ὄχι μόνο τοῦ περιεχομένου, ἀλλὰ καὶ τῆς διατυπώσεως Αὐτῆς ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀναθεματίσθηκε δὲ οποιαδήποτε λεκτικὴ προσθήκη, ἀφαίρεσις ἢ ἀλλοίωσις τοῦ περιεχομένου»²⁹.

β. «ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας δομεῖται ἐπίσης ἐπὶ τῶν Κανονικῶν ρυθμίσεων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων»³⁰.

γ. «ἡ ἐκκλησιολογία πρέπει νὰ ἐκφράζεται διὰ τοῦ συνοδικοῦ συστήματος»³¹.

Τρίτον· οἱ δύο προηγούμενες ἐπισημάνσεις μᾶς ὀδηγοῦν στὸ νὰ ἀντιληφθοῦμε τὸ αἴτιο/τὸ διατὶ ἢ λεγομένη Μεγάλῃ Σύνοδος τοῦ 2016 ὑπὸ τῶν Οἰκουμενιστῶν ἔχει ἀποκλείσει ἀπὸ τὶς προοπτικὲς αὐτῆς τὴν ἀναφορὰ στὴν Ἁγία Σύνοδο τοῦ Μεγάλου Φωτίου, ἀλλὰ καὶ ἔχει ἀποφύγει νὰ συγκληθῇ αὐτὴ ὡς Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.

Ἄν ἡ οἰκουμενιστικὴ σύνοδος τοῦ 2016 ἐδέχεται τὰ δύο αὐτά, τότε θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἁγία Σύνοδο τοῦ 879-880 ὡς *Ἁγίαν Οἰκουμενικὴ Σύνοδο*· τότε θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀντι-παπικὴ Θεολογία τῆς Ἁγίας Συνόδου Αὐτῆς· τότε θὰ ἔπρεπε νὰ υἱοθετή-

σῃ τὰ κριτήρια, τὰ ὁποῖα Αὐτὴ καθιέρωσε γιὰ οποιαδήποτε καλοπροαίρετη ἐνωτικὴ διεργασία, προκειμένου αὐτὴ νὰ εἶναι θεάρεστος καὶ ὀρθόδοξος.

* * *

Σεβαστοὶ Πατέρες·

ζ. Μήνυμα καὶ Μαρτυρία

Ἀναφέρθηκα συνοπτικὰ στὴν Σημασία τῆς ὄντως *Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου* ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Φωτίου.

Ὁ θεόπνευστος Δογματικὸς Ὅρος καὶ οἱ Ἀποφάσεις Αὐτῆς ἀπέτρεψαν μὲ τρόπο σαφῆ καὶ κατηγορηματικὸ τὴν ἀλλοίωσι-νοθεία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας μας, ἐφ' ὅσον διετήρησαν τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως ἀπαρχάκτο, ὡς καὶ τὸν Θεοκεντρικὸ, Χριστοκεντρικὸ, Πνευματοκεντρικὸ καὶ Τριαδοκεντρικὸ χαρακτῆρα Αὐτῆς (τῆς Ἐκκλησιολογίας).

Ἐν ὄψει τῆς κορυφουμένης τὸ 2016 ἀποστασίας τῶν Οἰκουμενιστῶν ὀφείλουμε νὰ στείλουμε ἓνα ἰσχυρὸ μῆνυμα πρὸς Αὐτούς· εἶναι τὸ Μῆνυμα τῆς *Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου*, τὸ Ὅποιο εἶναι Ἀντι-παπικὸ, ταυτοχρόνως δὲ καὶ κατ' ἐξοχὴν Ἀντι-οικουμενιστικὸ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας ἔχει ἤδη ἀναγνωρίσει τὸ οἰκουμενικὸν κῆρος τῆς Ἁγίας Αὐτῆς Συνόδου, ἐκφράσασα ἔτσι τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Συνείδησι τῆς Ὁρθοδοξίας, μὲ τὴν Ὁμολογία Πίστεως³².

Ἡ ἐπίσημος Διακήρυξις τῆς Οἰκουμενικότητος Αὐτῆς, ὡς καὶ ἡ συναρίθμησις Αὐτῆς μὲ τὶς Ἑπτὰ Ἁγίες Οἰκουμενικὲς Συνόδους ἀποτελεῖ χρέος καὶ εἶναι ἔργο μιᾶς Μεγάλῃς καὶ Γνησίᾃς Πανορθοδόξου Συνόδου.

Πρὸς τὸ παρόν, δυνάμεθα νὰ καθιερώσουμε τὸν Ἑορτασμὸ Αὐτῆς κατ' ἔτος, ὅπως ἄλλωστε ἤδη γίνεται κατὰ τόπους³³.

Μαζὶ μὲ ὅσα θὰ ἀναλυθοῦν καὶ προταθοῦν ἐν συνεχείᾳ θὰ ἔχουμε, Χάριτι Θεοῦ, τὴν δυνατότητα νὰ ἐκπέμψουμε ἓνα ἰσχυρότατο Μῆνυμα κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ νὰ δώσουμε μία σωστικὴ Μαρτυρία ὑπὲρ τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας, «ἵνα πιστεύσῃ ὁ κόσμος». Ἀμήν!

* * *

ζ. *Επίμετρον*

Ἡ προσωπικότης τοῦ Μεγάλου Φωτίου

Θὰ ἦταν καλὸ νὰ ἀναφερθοῦμε στὴν ρωμαλέα προσωπικότητα τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς καὶ Ἰσαποστόλου Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ (πρὶν ἀπὸ 820-891), τοῦ Ὁποίου ἡ μνήμη ἐπιτελεῖται τὴν 6ην Φεβρουαρίου.

Ὁ πολυτάλαντος Μέγας Φώτιος ἦταν μία ἀπὸ τὶς σημαντικώτερες μορφές τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ βίου κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Βυζαντίου· ἔλαβε εὐρυτάτη παιδεία, ἐφ' ὅσον ἐκ νεότητος

«ἔδειξε μεγάλο ζῆλο γιὰ τὴν μελέτη τῆς φιλοσοφίας, τῆς θεολογίας, τῶν μαθηματικῶν, τῆς λογικῆς, τῆς φιλολογίας, τῆς ρητορικῆς, τῆς ἱατρικῆς καὶ τῆς φυσικῆς καὶ γενικότερα κάθε ἐπιστήμης τῆς ἐποχῆς του»³⁴.

Ἀκόμη καὶ ἡ Δύσις, παρὰ τὶς προκαταλήψεις της, ὑποκλίνεται ἐνώπιον τῆς μεγαλωσύνης του, ἐφ' ὅσον

ἀναγνωρίζει ὅτι «ὁ Φώτιος ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς πῖθ θαυμαστοὺς ἀνθρώπους ὀλοκλήρου τοῦ Μεσαίωνα» καὶ θεωρεῖ αὐτὸν «ὡς τὸν μεγαλύτερο ἐπιστήμονα τῆς ἐποχῆς του καί, ἀπὸ κάθε ἄποψη, ὡς τὸν σπουδαιότερο ἄνδρα τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησίας»· ἦταν «ἓνα εἶδος οἰκουμενικῆς μεγαλοφυΐας, φιλόσοφος, θεολόγος, νομικός, μαθηματικός, φυσικός ἐπιστήμονας, ρήτορας, ποιητής. Τὰ σωζόμενα ἔργα του καταλαμβάνουν πέντε τόμους τῆς Πατρολογίας τοῦ Migne»³⁵.

Ὁ φωτῶνυμος Ἅγιος κατήγετο ἀπὸ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια, ἡ ὁποία ἀνήκε στοὺς Εἰκονοφίλους, ἐξ αἰτίας δὲ αὐτοῦ «ὑπέστη σκληρὲς διώξεις ἀπὸ τοὺς εἰκονομάχους κατὰ τὴν δευτέρη περίοδο τῆς Εἰκονομαχίας (813-843)»³⁶. οἱ γονεῖς του, ὁ «σπαθάριος» Σέργιος καὶ ἡ Εἰρήνη, ἐορτάζονται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς Ἅγιοι καὶ Ὁμολογητὲς τὴν 13η Μαΐου: «Βυζάντιος τὴν πατρίδα (Σέργιος ὁ Ὁμολογητής), υἱὸς εὐγενῶν καὶ

πλουσίων γονέων, ἤκμασεν ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων», ἐπὶ Θεοφίλου (829-842), «πρὸς ὃν μὴ συμφρονήσας, ἀπῆλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως σὺν τῇ συζύγῳ Εἰρήνῃ καὶ τοῖς τέκνοις, ἀποθανὼν ὑπερόριος»³⁷. αὐτὸς δὲ ὁ Φώτιος γράφει ὅτι «σύννοδος αἰρετικῆ» καὶ «συνέδριον εἰκονομάχων» εἶχε «ἀναθεματίσει» ὄχι μόνο τοὺς οἰκείους του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον³⁸.

Ἀνέλαβε, μετὰ τὴν κατάρρευσι τῆς Εἰκονομαχίας (843), ὑψηλὰ καθήκοντα στὸ Παλάτι ὡς «πρωτοσπαθάριος» καὶ «πρωτοσηκρίτης» καὶ ἐδίδασκε στὴν ἀνωτέρα-πανεπιστημιακὴ Σχολὴ τῆς Μαγναύρας· ἀνῆλθε στὸν πατριαρχικὸ θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως γιὰ πρώτη φορὰ τὸ ἔτος 858· ἦλθε σὲ σύγκρουσι μὲ τὸν Πάπα Νικόλαο, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπεμβάσεώς του στὴν Βουλγαρία, τῆς νοθεύσεως τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως μὲ τὴν αἰρετικὴ προσθήκη τοῦ Filioque («καὶ τοῦ Υἱοῦ»), ἀλλὰ καὶ τῆς προσπαθείας ἐπιβολῆς τοῦ Παπικοῦ Πρωτείου· ἐξεθρονίσθη ἀντικανονικῶς τὸ ἔτος 867, ἐπανῆλθε στὸν θρόνο τὸ 878 καὶ ἐξεθρονίσθη ἐκ νέου τὸ 886· ἐκοιμήθη εἰρηνικὰ ὡς Μοναχὸς στὶς 6 Φεβρουαρίου 891.

Ὁρθότατα ἔχει ἐπισημανθῆ, ὅτι

«ἡ πράγματι ἐκπληκτικὴ δραστηριοποίησι τῆς βυζαντινῆς ἱεραποστολῆς σὲ ὀλόκληρο τὸν κόσμον τῶν Σλάβων», ἡ ὁποία ἄλλαξε τὸν θρησκευτικὸν χάρτη τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, κατὰ τὸν Θ' αἰῶνα, «ὑπῆρξε τὸ μεγαλόπνοο σχέδιον τοῦ μεγάλου πατριάρχου, ὁ ὁποῖος πίστευε ἀπόλυτα στὴν οἰκουμενικὴ προοπτικὴ τῆς χριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου»³⁹.

Ὁ Ἱερὸς Φώτιος

«ἀνεδείχθη διὰ τῶν περιστάσεων ἀντάξιος τῶν ζητήσεων καὶ τῶν κινδύνων τῆς ἐποχῆς του», «καθ' ὅλην (δὲ) τὴν τουρκοκρατίαν ἐγένετο διπλοῦν σύμβολον: διὰ μὲν τοὺς ὀρθοδόξους «ἦτο σύμβολον τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐνῶ διὰ τοὺς Λατίνους ἦτο τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον τοῦ μίσους»⁴⁰.

Μαρτυρία αντικειμενική του Νικήτα Παφλαγώνος, του πλέον άδυσώπητου έχθρου του Μεγάλου Φωτίου

«**Ἦν** (δὲ) οὗτος ὁ Φώτιος οὐ τῶν ἀγενῶν τε καὶ ἀνωνύμων, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ περιφανῶν, σοφία τε κοσμικῇ καὶ συνέσει τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ στρεφομένων εὐδοκιμώτατος πάντων ἐνομιζέτο. Γραμματικῆς μὲν γὰρ καὶ ποιήσεως, ρητορικῆς τε καὶ φιλοσοφίας, ναὶ δὴ καὶ ἱατρικῆς, καὶ πάσης ὀλίγου δεῖν

ἐπιστήμης τῶν θύραθεν τοσοῦτον αὐτῷ τὸ περιὸν (δηλ. ἡ ὑπεροχή), ὡς μὴ μόνον σχεδὸν φάναι τῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ γενεὰν διενεγκεῖν, ἤδη δὲ καὶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς αὐτὸν διαμιλλᾶσθαι. Πάντα γὰρ συνέτρεχεν ἐπ' αὐτῷ, ἡ ἐπιτηδειότης τῆς φύσεως, ἡ σπουδὴ, ὁ πλοῦτος, δι' ὃν καὶ βίβλος ἐπ' αὐτὸν ἔρρει πᾶσα»⁴¹. □

1. **Εισήγησις**, ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη καὶ ἐσχολιάσθη στὶς Ἱερατικὲς Συνάξεις τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας Νοτίου Ἑλλάδος, στὸν Πειραιᾶ, τὴν 18.11/1.12.2015 καὶ Βορείου Ἑλλάδος, στὴν Θεσσαλονίκη, τὴν 16/29.12.2015.

2. **Κυπριανοῦ Ἀγιοκυπριανίτου, Ἀρχιμανδρίτου** (νῦν Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς), Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνησις, σελ. 20-22, Ἀθήνα 1997.

3. **Δαμασκηνοῦ Παπανδρέου, Μητροπολίτου Ἑλβετίας**, «Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ», περιοδ. «Ἐπίσκεψις», ἀριθ. 260/15.10.1981, σελ. 13-14.

4. **Τοῦ ἰδίου**, ἀπόψεις στὸ «*Συνέδριο τοῦ “Συνδέσμου” στὴ Γενεύη*» (31.3-7.4.1995), περιοδ. «Ἐπίσκεψις», ἀριθ. 517/30.4.1995, σελ. 10· **τοῦ ἰδίου**, «*Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα*», περιοδ. «Ἐπίσκεψις», ἀριθ. 518/31.5.1995, σελ. 16.

5. **Ἱερὸς Ἀποστολικὸς Κανὼν 34ος**, Ἱερὸν Πηδάλιον, σελ. 36.

6. **Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου**, PG τ. 59, στλ. 472, Ὀμιλία 87η εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην.

7. **Ἀγίου Κυπριανοῦ Καρχηδόνας**, PL τ. 4, στλ. 553, *De oratione Domini* 23.

8. **Ἀγίου Εἰρηναίου Λουγδούνου**, PG τ. 7, στλ. 1076, «*Ελεγχος καὶ Ἀνατροπὴ τῆς Ψευδωνύμου Γνώσεως, IV, ΑΓ'*», 7.

9. **Μενεβίσογλου Παύλου, Μητροπολίτου Σουηδίας**, Ἱστορικὴ Εἰσαγωγή εἰς τοὺς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σελ. 494, Στοκχόλμη 1990 καὶ **Φειδᾶ Ἰω. Βλασίου**, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, τόμος Β', σελίδες 102-131, Ἀθήναι 1972.

10. **Καρμίρη Ἰωάννου**, Τὰ Δογματικὰ καὶ Συμβολικὰ Μνημεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τόμος Α', σελ. 266, ἔκδοσις β', ἐν Ἀθήναις 1960.

11. **Τοῦ ἰδίου**, αὐτόθι, σελ. 262-263 καὶ **Παπαδοπούλου Χρυσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν**, Τὸ Πρωτεῖον τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης, σελ. 198, ἔκδοσις β', «Ἐκκλησία», Ἀθήναι 1964.

12. **Mansi**, τ. 17Α-18Α, στλ. 373.

13. **Μενεβίσογλου Παύλου, Μητροπολίτου Σουηδίας**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 499 καὶ 506-507.

14. **Τοῦ ἰδίου**, αὐτόθι, σελ. 503.

15. **Δοσιθέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων**, Τόμος Χαράς, σελ. 257-386 καὶ 387-433, ἔκδοσις Β. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 1985· **Καρμίρη Ἰωάννου**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 268-269· **Ρωμανίδου Ἰωάννου, Πρωτοπρεσβυτέρου**, Δογματικὴ καὶ Συμβολικὴ Θεολογία τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκ-

κλησίας, τόμος Β', σελ. 164-187, ἔκδοσις Π. Πουρνάρα, Θεσσαλονίκη 1982.

16. **Μενεβίσογλου Παύλου, Μητροπολίτου Σουηδίας**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 263.

17. **Καρμίρη Ἰωάννου**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 262.

18. **Τοῦ ἰδίου**, αὐτόθι, σελ. 262.

19. **Δοσιθέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 594-595, §§ 78-80.

20. **Ἀγίου Νεκταρίου, Μητροπολίτου Πενταπόλεως**, Μελέτη Ἱστορικὴ περὶ τῶν Αἰτίων τοῦ Σχίσματος, σελ. 273-292, τόμος Α', ἔκδοσις β', Ν.Δ. Παναγοπούλου, Ἀθήναι 1988· **Μενεβίσογλου Παύλου, Μητροπολίτου Σουηδίας**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 510· **Στεφανίδου Κ. Βασιλείου, Ἀρχιμανδρίτου**, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, σελ. 364, ἔκδοσις ζ', Παπαδημητρίου, Ἀθήναι 1998· **Βασιλείου Καραγιάννη, Ἀρχιμανδρίτου**, «*Ἡ Σύνοδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 879-880 εἶναι Οἰκουμενικὴ Σύνοδος*», περιοδ. «*Ἀπόστολος Βαρνάβας*» Κύπρου, ἀριθ. 10/Ὀκτώβριος 1991, σελ. 317.

21. **Καρμίρη Ἰωάννου**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 262· **Μενεβίσογλου Παύλου, Μητροπολίτου Σουηδίας**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 510.

22. **Στεφανίδου Κ. Βασιλείου, Ἀρχιμανδρίτου**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 364.

23. **Βασιλείου Καραγιάννη, Ἀρχιμανδρίτου**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 315.

24. **Τοῦ ἰδίου**, αὐτόθι, σελ. 316.

25. **Παπαδοπούλου Χρυσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 198.

26. **Ἀγίου Νεκταρίου, Μητροπολίτου Πενταπόλεως**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 288-289.

27. **Βασιλείου Καραγιάννη, Ἀρχιμανδρίτου**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 319.

28. **Κυπριανοῦ, Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς**, «*Τὸ Θεῖο Μυστήριον τοῦ Πρωτείου τῆς Ἀληθείας*», περιοδ. «*Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία*», ἀριθ. 1/Ἰανουάριος-Μάρτιος 2008, σελ. 39-43.

29. **Βασιλείου Καραγιάννη, Ἀρχιμανδρίτου**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 318.

30. **Τοῦ ἰδίου**, αὐτόθι, σελ. 318.

31. **Βασιλείου Καραγιάννη, Ἀρχιμανδρίτου**, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 319.

32. **Βλ. «Ὁμολογία Πίστεως Γνησίου Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ»**, σελ. 14 τοῦ παρόντος τεύχους τῆς «Ὁ. Π.».

Συνοδικῶς ἐγκριθεῖσα
κατὰ τὴν Συνεδρίαν Δ' / 2014 τῆς 4/17.12.2014

Ὁμολογία Πίστεως Γνησίου Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ

Μέρος Πρῶτον

α. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς· καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· Οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

β. Πρὸς δὲ τούτοις, στέργω καὶ ἀποδέχομαι τὰς Ἁγίας Ἑπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ τὰς Τοπικὰς, ἃς Ἐκείναι ἀποδεξάμεναι ἐκύρωσαν, ἐπὶ φυλακῇ τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας Δογμάτων ἀθροισθεῖσαι.

γ. Ἐνστερνίζομαι πάντα τοὺς ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὡς ὑπὸ φωτιστικῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος ὀδηγούμενων, ἐκτεθέντας Ὁρους τῆς Ὁρθῆς Πίστεως, ὡς καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οὓς οἱ μακάριοι Ἐκείνοι πρὸς τὴν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διακόσμησιν καὶ τῶν ἠθῶν εὐταξίαν, κατὰ τὰς Ἀποστολικὰς Παραδόσεις καὶ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐαγγελικῆς Θείας Διδασκαλίας συντάξαντες, παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

δ. Πάντα μὲν ὅσα ἢ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων πρεσβεύουσα δογματίζει, ταῦτα πρεσβεύω κἀγὼ καὶ πιστεύω, μηδὲν προστιθείς, μηδὲν ἀφαιρῶν, μηδὲν μεταβάλλων, μήτε τῶν Δογμάτων μήτε τῶν Παραδόσεων, ἀλλὰ τούτοις ἐμμένων καὶ ταῦτα μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως ἀποδεχόμενος· πάντα δὲ ὅσα Ἐκείνη, κατακρίνουσα ὡς ἑτεροδιδασκαλίας, ἀποδοκιμάζει ταῦτα κἀγὼ κατακρίνω

33. Κυκλοφορεῖ μία θαυμάσια ἱερὰ Ἀκολουθία πρὸς τιμὴν τῆς *Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου*. • Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μας ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἐορτάζεται ἡ *Ἁγία τὴν 14ῃ Νοεμβρίου, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἐὰν συμπέσῃ Κυριακῇ, ἢ τὴν Κυριακῇ μετὰ τὴν 14ῃ Νοεμβρίου*, ὁμοῦ μὲ τὴν *Θ' Ἁγία*, διότι ἀμφοτέρων τῶν Συνόδων Αὐτῶν ὁ χαρακτήρας εἶναι σαφῶς ἀντι-παπικός. • Ἄλλωστε, ἡ *Ἁγία* ἄρχισε τὶς ἐργασίες Αὐτῆς κατὰ μῆνα Νοέμβριο τοῦ 879.

34. Φειδᾶ Βλασίου, «*Φῶτιος Α' ὁ Μέγας*», στὸ Παγκόσμιο Βιογραφικὸ Λεξικό, τόμος 9B, σελ. 375δ, Ἐκδοτικὴ Ἀθηνῶν 1991.

35. Φούγια, Μεθοδίου Γ., Μητροπολίτου Πισιδίας, Ὁρθοδοξία-Ρωμαιοκαθολικισμὸς-Ἀγγλικανισμὸς, σελ. 54, ἔκδοσις «*Νέα Σύνορα*» - Α. Α. Λιβάνη, Ἀθήνα 1996. Adrian Fortescue.

36. Φειδᾶ Βλασίου, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 375δ.

37. Μενεβίσογλου Παύλου, Μητροπολίτου Σουηδίας, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 501, ὑποσημ.

38. PG τ. 102, στλ. 877BC.

39. Φειδᾶ Βλασίου, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 377δ.

40. Τομαδάκη Β. Νικολάου, «*Φῶτιος. Ὁ Α'*», στὴν Ἐθνοσυνελευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία, τόμος 12, στλ. 30, Ἀθην. Μαρτίνου, Ἀθήνα 1968.

καὶ ἀποδοκιμάζω διὰ παντός.

ε. Πείθομαι προθύμως ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὡς Ἀνωτάτῃ Ἀρχῇ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῖς ὑπ' Αὐτὴν κανονικοῖς Ἐπισκόποις καὶ Πρεσβυτέροις.

ς. Πιστεύω καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις οὐκ ἐστὶν «ἐξ ἀνθρώπων», ἀλλὰ ἐξ ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, κηρυχθείσης ὑπὸ τῶν θείων Ἀποστόλων, βεβαιωθείσης ὑπὸ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, παραδοθείσης ὑπὸ τῶν σοφωτάτων Διδασκάλων τῆς Οἰκουμένης, κυρωθείσης δὲ τῷ αἵματι τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.

ζ. Ἀποδέχομαι, σὺν ταῖς Ἀποφάσεσι τῶν Ἁγίων Ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τὰς τοιαύτας τῆς Πρωτοδευτέρας Ἁγίας Συνόδου τῆς ἐν ἔτει 861ῳ· πρὸς δὲ τούτοις, ἀσπάζομαι ἀπαρεγκλίτως καὶ τὰς Ἀποφάσεις τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φωτίου συγκληθείσης Ἁγίας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει

879ῳ/880ῳ, ὡς καὶ τὸν Συνοδικὸν Τόμον τῆς ἐν Βλαχέρναις Ἁγίας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1351ῳ ἐπὶ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ καὶ Πατριάρχου Ἁγίου Καλλίστου Α', πεποιθῶς ὅτι αἱ Σύνοδοι αὗται ἔχουσιν οἰκουμενικὴν καὶ καθολικὴν ἰσχὺν καὶ αὐθεντίαν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

η. Ἐπὶ δὲ τούτοις, στέργω καὶ πείθομαι εἰς τὰς Ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Πανορθοδόξων Συνόδων, συγκληθεισῶν ἐν ἔτεσι 1583ῳ, 1587ῳ καὶ 1593ῳ, αἵτινες ἀπέστερξαν καὶ κατεδίκασαν τὴν εἰσδοχὴν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ λεγομένου Γρηγοριανοῦ-Φραγκικοῦ-Νέου Ἡμερολογίου, θεσπισθέντος ὑπὸ τοῦ πάπα Γρηγορίου ΙΓ' ἐν ἔτει 1582ῳ.

θ. Ἐπὶ πλέον, ἀποδέχομαι καὶ ἀναγνωρίζω ὡς Οἰκουμενικὰ καὶ Καθολικὰ Μνημεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως τὸν τε Πατριαρχικὸν Τόμον τοῦ 1756 περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἑτεροδόξων, καὶ τὸ Συνοδικὸν Σιγγίλιον τοῦ 1848 τῶν Ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς καὶ τὸ Συνοδικὸν Σιγγίλιον τοῦ 1872 ἐπὶ καταδίκη τοῦ Ἐθνοφυλετισμοῦ.

Μέρος Δεύτερον

α. Θεωρῶ τὸν Οἰκουμενισμόν ὡς συγκρητιστικὴν παναίρεσιν, τὴν δὲ συμμετοχὴν εἰς τὴν λεγομένην Οἰκουμενικὴν Κίνησιν, ἀρξαμένην εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰῶνος, ὡς ἄρνησιν τῆς γνησίας Καθολικότητος καὶ Μοναδικότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πεποιθῶς ὅτι ὁ ἀποδεχόμενος καὶ συμμετέχων εἰς τὴν αἴρεσιν ταύτην εἶναι πεπτωκῶς περὶ τὴν Πίστιν καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἀκοινώνητος.

β. Ὁσαύτως, ἀπορρίπτω καὶ οὐδόλως ἀποδέχομαι τὸ ἐν ἔτει 1920ῳ Διάγγελμα τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως «Πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», ὡς περιέχον ἐν πλήρει Σχέδιον πρὸς ἐφαρμογὴν ἐν τῇ πράξει τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ προβλέπον τὴν Ἡμερολογιακὴν-Ἑορτολογικὴν Μεταρρύθμισιν, προετοιμασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ οὕτως ἀποκληθέντος Πανορθοδόξου Συνεδρίου τοῦ 1923 καὶ ἐφαρμοσθεῖσαν ἀρχικῶς ἐν Ἑλλάδι ἐν ἔτει 1924ῳ, τοιοῦτοτρόπως δὲ παραβίασαν τὰς Ἀποφάσεις τῶν

τριῶν Πανορθοδόξων Συνόδων τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος.

γ. Ἐν συνεπείᾳ πρὸς τὰ ἀνωτέρω, θεωρῶ ἐπίσης ὡς πεπτωκῶς περὶ τὴν Πίστιν τοὺς ἐξ Ὁρθοδόξων συμμετασχόντας εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν» ἐν ἔτει 1948ῳ καὶ ἀποτελοῦντας ἔκτοτε ἐνεργὰ-ὄργανικὰ μέλη αὐτοῦ, καλλιεργοῦντας οὕτω τὸν λεγόμενον Διαχριστιανικὸν καὶ Διαθρησκειακὸν Οἰκουμενισμόν.

δ. Τέλος, ἀρνοῦμαι καὶ δὲν ἀποδέχομαι τὰς λεγομένας Πανορθοδόξους Διασκέψεις (1961 κ.έ.), αἵτινες προετοίμασαν τὴν κατακριτέαν, ἄκυρον καὶ ἀνυπόστατον «ἄρσιν τῶν Ἀναθεμάτων Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας» ἐν ἔτει 1965ῳ, ἔκτοτε δὲ αὗται καλλιεργοῦσιν ἐν οἰκουμενιστικῇ προοπτικῇ τὸ ἔδαφος διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς οὕτω καλουμένης Μεγάλῃς Πανορθοδόξου Συνόδου, πρὸς τελικὴν ἀποδοχὴν, καθιέρωσιν καὶ δογματοποίησιν τῆς συγκρητιστικῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. □

■ Υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεώς μας

6η Πανελλήνια Συνάντηση Νέων

«Δές το υπεύθυνα!!!

Ο σύγχρονος νέος πρωταγωνιστής του σήμερα και του αύριο»

29η Νοεμβρίου 2015 έκ. ήμ.

Χάριτι Θεού, πραγματοποιήθηκε και έφετος ή 6η κατά σειράν Πανελλήνια Συνάντηση των Γνησίων Ὁρθοδόξων Νέων στο 3ο Κλειστό Γήπεδο Καλαθοσφαίρισης, στην Ζωφριά Άνω Λιοσίων του Δήμου Φυλής Αττικής, στις 29 Νοεμβρίου 2015 έκ. ήμ. 10 π.μ.-3 μ.μ.

Ο πολυφέλιμος αυτός θεσμός της Ἐκκλησίας μας την φορά αυτή έλαβε σάρκα και όστα υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Ὠρωπού και Φυλής και χάρις στην συντονισμένη και στενή συνεργασία του οικείου Ιεράρχου κ. Κυπριανού, των Μελών της Συντονιστικής Επιτροπής του «Νεανικού Ὁρθοδόξου Συνδέσμου» («ΝΕ.Ο.Σ.») και των κατά τόπους Μητροπολιτικών και Ἐνοριακῶν Συντονιστῶν.

Ἦσαν παρόντες ό άξιότιμος Δήμαρχος Φυλής κ. Χρήστος Παππούς, ό όποίος άπηθύθυνε έναν πολύ συγκινητικό Χαιρετισμό στην Συνάντησι, οί Άξιότιμοι Αντιδήμαρχοι κ. Δη-

μήτριος Καμπόλης και κ. Ἀθανάσιος Σχίζας, κ. Ἐλένη Λιάκου (Πρόεδρος τής Δημοτικής Ἐνότητας Φυλής), κ. Γεώργιος Μαυροειδής (Πρόεδρος του Πολιτιστικού και Ἀθλητικού Ὁργανισμοῦ) και οί κ. Ἰωάννης Λιάκος, κ. Παναγιώτης Καμαρινόπουλος, κ. Στυλιανός Νίκας, κ. Μα-

ρίνος Σαρλάς, κ. Βασίλειος Αλεξόπουλος, κ. Ὑπαπαντή Μασούρη.

Μᾶς έτίμησε επίσης ό πρώην Δήμαρχος Φυλής κ. Δημήτριος Μπουραΐμης.

Πολυάριθμοι Νέοι και Νέες, περίπου 300, από την Ἀττική, την Πελοπόννησο, την Στερεά Ἑλλάδα, την Θεσσαλία και την Μακεδονία μας, κατέκλυσαν

τις έγκαταστάσεις του Γηπέδου, και μετέβαλαν τον ευρύχωρο χώρο σε ένα πολύβουο μελίσι, τό όποίο εξέπεμπε Χαρά, Ἐλπίδα και Ὁραμα στην Ἑλλάδα τής κρί-

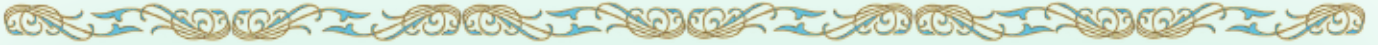

σεως, τής

καταθλίψεως και του πολύμορφου προβληματισμοῦ.

Τό πλουσιώτατο Πρόγραμμα περιελάμβανε στο Πρώτο Μέρος του προσευχητική έναρξι, με την συμ-

μετοχή Ἐκκλησιαστικῆς Χορωδίας ὑπὸ τὸν κ. Ἰωάννη Κιαχόπουλο, τραγούδια καὶ ὀργανικά ἀπὸ τὴν Χορωδία καὶ Ὀρχήστρα «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά», ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ π. Διονυσίου

Ἀγιοκυπριανίτου, σχετικὴ Εἰ-

σήγησι, στηριζομένη μὲ δύο βιντεάκια, ἐπὶ τοῦ κυρίου θέματος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, θεατρικὸ δρώμενο, ὡς προέκτασι τῆς Εἰσηγήσεως καὶ ζωντανὸ Διάλογο μεταξὺ τοῦ Εἰσηγητοῦ

καὶ τῶν Συνέδρων Νέων μας.

Στὸ Δεύτερο Μέρος τοῦ

Προγράμματος, ἀκολούθησε Νεανικὴ

Διαβούλευσις, κατὰ τὴν ὁποία οἱ

Σύνεδροι Νέοι

μας προβληματίσθηκαν βά-

σει ὠρισμένων

Κειμένων καὶ

Ἐρωτηματολογίου

καὶ κατέθεσαν Προτάσεις καὶ Μηνύματα

πρὸς τοὺς Ποιμένες τους,

τοὺς Πολιτικούς Ἀρχόντες καὶ τὸ

κοινωνικὸ σύνολο. **Παρετέθη**

μεσημβρινὸ γεῦμα σὲ ὅ-

λους καὶ παρουσιάσθη-

κε μουσικοχορευτικὸ

πρόγραμμα ἀπὸ τοὺς

«Μωραῖτες ἐν Χορῶ».

Στὸ τέλος, ἐγένετ' ἡ ἀνά-

γνωση τῶν

Γενικῶν

Πορισμάτων τῆς 6ης Π.Σ.Ν.,

ἐπεδόθη Δῶρο-Ἀναμνη-

στικὸ στὸν Πρόεδρο τῆς

«Συντονιστικῆς Ἐπιτρο-

πῆς Νέων», π. Στυλιανὸ

Τομαῆ, ὡς ἐλάχιστο δείγ-

μα τιμῆς, εὐχαριστίας καὶ

εὐαρέσκείας πρὸς ὅλα τὰ πρόσωπα τῶν παρόντων καὶ προηγουμένων Μελῶν τῆς Συντονιστικῆς.

Ἀκολούθησε κλήρωσις καὶ

ἡ ἐποικοδομητικὴ καταλη-

κτῆρια εὐχαριστία ὑπὸ τοῦ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκό-

που μας κ. Καλλινίκου, ὁ

Ὅποιος ἦταν παρὼν ἀπὸ τὴν

ἀρχὴ τῆς Ἐκδηλώσεως μαζί

μὲ τοὺς ἀγίους Ἀρχιερεῖς Μη-

τροπολίτες, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστο-

μο, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριο, Δημητριάδος κ.

Φῶτιο, Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸ καὶ Θεο-

φιλέστατο Γαρδικίου κ. Κλήμη.

Κατὰ γενικὴ ὁμολογία, ἡ φετινὴ Σύναξι

ἀνεδείχθη ξεχωριστή. Ὑπογραμμίσθη ἡ

ἀνάγκη τῆς διοργανώσεως τέτοιων Ἐκδηλώ-

σεων, οἱ ὁποῖες φέρνουν τοὺς Χριστιανοὺς Νέ-

ους μας, τοὺς σύγχρονους πράγματι αὐτοὺς

μάρτυρες, μεταξὺ τους καὶ μὲ τὸν Χριστὸ μας

πλησιέστερα, ἐφ' ὅσον τοὺς ἐνισχύουν καὶ τοὺς

ὑπενθυμίζουν, ὅτι δὲν εἶναι μόνοι στὴν σύγχρο-

νη αὐτὴ Βαβυλῶνα, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι

«συναθλητῆς» πού δίνουν Μαρτυρία Χριστοῦ. □

Εισήγησις στὴν 6η Πανελλήνια Συνάντησι Νέων
29.11.2015 ἐκ. ἡμ., Δήμος Φυλῆς

Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς καὶ Κοινωνικὴ Εὐθύνη

Οἱ Νέοι τῆς Ἐκκλησίας μας στὸ χθές, στὸ σήμερα, στὸ αὐριο

† Μητροπολίτου
Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς
Κυπριανοῦ

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε καὶ Πατέρα μας·
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς·
Σεβαστοὶ Πατέρες·
Ἀγαπητοὶ μας Νέοι, παιδιὰ τῆς Ἐκκλησίας μας·

Μὲ **ἰδιαίτερη** χαρὰ Σᾶς καλωσορίζουμε στὴν
6η Πανελλήνια Συνάντησί μας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν
ἐνθαρρυντικὴ παρου-
σία Σας καὶ ἐπικα-
λούμεθα τὶς προσ-
ευχές Σας, ὥστε μὲ
τὴν βοήθεια τοῦ Κυ-
ρίου μας καὶ τὶς πρε-
σβεῖες τῆς Παναγίας
Μητέρας μας, ἡ **Συνάντη-**

σίς μας νὰ εἶναι γόνιμη καὶ ἐλπιδοφόρα.

Κεντρικὸ θέμα καὶ σημεῖο ἀναφορᾶς στὴν ἐφε-
τινὴ μας **Συνάντησι** εἶναι ἡ **Εὐθύνη**, ἡ **Κοινωνικὴ**
Εὐθύνη, ὡς βίωμα καὶ στάσις ζωῆς, ὅπως αὐτὴ
ἀπορρέει ἀπὸ τὴν εὐαγγελικὴ καὶ χριστιανικὴ
μας ταυτότητα.

Ἡ πολύμορφη καὶ πολυδιάστατη κρίσις, ἡ ὁποία
παρατείνεται στὴν Πατρίδα μας, ἀλλὰ καὶ εὐ-
ρύτερα, ἔχει συντελέσει –παρὰ τὸ ἀρνητικὸ κλι-
μα– στὴν ἀνακάλυψι ἐκ νέου τοῦ ἐνδιαφέρον-
τος γιὰ τὰ κοινά· στὴν ἀφύπνισι τῆς **Κοινωνικῆς**
Εὐθύνης· στὴν καλλιέργεια τῆς **Ἀλληλεγγύης**
καὶ τῆς **Ἀυτοθυσίας**, τῆς **Στοργῆς** καὶ τῆς **Συμ-**
πόνιας.

Ἀγαπητοὶ μας Νέοι, ἀγαπητὰ μας παιδιὰ·

Ἐχει ἀποδειχθῆ ἐμπειρικά, ὅτι στὴν διάρ-
κεια μεγάλων δοκιμασιῶν, ὅποτε οἱ κοινωνί-
ες φθάνουν σὲ ὀριακὰ σημεῖα ἀντοχῆς, ἀναδύ-

ονται ἀπὸ τὴν καρδιά
τοῦ ἀνθρώπου, μὲ τρό-
πο πράγματι θαυμαστό,
δυνάμεις ζωοδότρες: ἡ
Φιλαλήθεια, ἡ **Γενναι-**
οψυχία, ἡ **Ἀνεκτικότητα**,
ἡ **Συγχωρητικότητα**, ἡ **Ἀυταπάρνησις**, ἡ **Δικαιο-**
σύνη, ἡ **Φιλαλληλία**, ἡ **Θυσιαστικότητα** καὶ ἡ
Εὐσπλαγχνία.

Αὐτὲς οἱ θεόσδοτες **δυνάμεις** ἀποτελοῦν τὰ
πολύτιμα **ἀντισώματα** στὶς ἀρρώστιες τοῦ κοι-
νωνικοῦ σώματος· ἀλλὰ βεβαίως, τὰ **ἀντισώματα**
αὐτὰ δὲν ἐνεργοποιοῦνται μόνο στὶς περιόδους
κρίσεως.

Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἐνεργο-
ποιεῖ ἐπίμονα, συστηματικὰ καὶ συνέχεια τὸν
Κοινοτικὸ καὶ Κοινωνικὸ Τρόπο Ζωῆς.

Ὁ Κοινοτικὸς Χαρακτήρας τῆς Ἐκκλησίας, ὡς
Τρόπος Ζωῆς, εἶναι ἡ **Καλὴ Παρακαταθήκη**, τὴν
Ὅποια ὁ Κύριός μας, ὡς πολύτιμο **Θησαυρό**,
μᾶς ἔχει ἐμπιστευθῆ γιὰ νὰ τὸν διαφυλάξου-
με, νὰ τὸν καλλιεργήσουμε καὶ νὰ τὸν μοιρα-
σθοῦμε μὲ ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας, τὶς
Εἰκόνας αὐτῆς τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητὰ μας παιδιὰ·

Ἡ Κοινωνικὴ Εὐθύνη, ὡς μετάδοσις ἀπὸ μέ-
ρους μας τοῦ θησαυροῦ τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ
στοὺς Ἀδελφούς μας μὲ διάθεσι θυσιαστικῆ,
ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴ ὁδὸ ἀνακαλύψεως τοῦ
ἑαυτοῦ μας· εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς **Ἀυτογνωσίας** καὶ
περαιτέρω τῆς **Θεογνωσίας**.

Ἄνεν θὰ πρέπει κανεῖς μας νὰ λησμονῆ, ὅτι τὸ
μυστικὸ γιὰ νὰ βρῆ κανεῖς τὸν ἑαυτό του εἶναι
νὰ προσφέρῃ αὐτὸν θυσιαστικὰ στὸ θυσιαστή-
ριο τῆς Ἀγάπης γιὰ τὸν Ἄλλον, τὸν ὁποιονδή-
ποτε Ἄλλον, καὶ ἔτσι νὰ καλλιεργῆ τὸν **Κοι-**
νωνικὸ Τρόπο Ζωῆς καὶ **Ἐπάρξεως**, δηλαδὴ νὰ
μετέχουμε στὸ **Θαῦμα** τῆς **Ζωῆς ὅλοι μαζί, καὶ**
ὄχι ὅλοι μαζί μόνοι.

Ἄς θυμηθοῦμε τὸν Θεό
μας: ὑπάρχει, ζῆ ὡς **Κοι-**
νωνία Τριῶν Προσ-
ώπων, τὰ Ὅποια ἀλ-
ληλοπεριχωροῦνται·
δηλαδὴ, δὲν συν-
υπάρχουν ἀπλῶς, ἀλ-
λὰ τὸ ἓνα Πρόσωπο υπάρ-

χει μέσα στο άλλο Πρόσωπο σε μία Κοινωνία Αγάπης.

Αυτό είναι και το ιδικό μας πρότυπο: **υπάρχω**, διότι αγαπῶ· **διότι** εύρισκομαι σε **Κοινωνία Αγάπης** με τους άλλους· **διότι** ενδιαφέρομαι για τους άλλους· **διότι** ἔχω εὐθύνη για τους άλλους· **διότι** ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη τοῦ ἄλλου ἀφοροῦν καὶ ἐμένα προσωπικά.

Πολὺ σωστὰ λοιπὸν ἔχει ἐπισημανθῆ, ὅτι τὸ Ὀρθόδοξο Χριστιανικὸ Ἔθός μας ἐμπερικλείεται σε τρεῖς λέξεις: **Αγαπῶ, ἀρα ὑπάρχω.**

* * *

Αγαπητοὶ μας Νέοι·

Ἡ Κοινωνικὴ Εὐθύνη ὁμως ἔχει ὄνομα καὶ ἐκφράζεται με συγκεκριμένες μορφές· ἄς γίνω λοιπὸν πρακτικός, ἐφ' ὅσον τὴν στιγμή αὐτὴ ἀπευθύνομαι σε Νέους, οἱ ὅποιοι γεμᾶτοι ἐνθουσιασμὸ καὶ ὀρμητικότητα εἶναι πάντοτε ἔτοιμοι νὰ θυσιάσθουν γιὰ τὰ ὑψηλὰ **Ἰδανικά** τους, καὶ μάλιστα γιὰ τὰ ὑγιῆ **Κοινωνικά Ὁράματα**, τὶς πανανθρώπινες καὶ αἰώνιες εὐαγγελικὲς Ἀξίες.

Πρὸ ὀλίγου ἀκούσαμε ἕνα συναρπαστικὸ ποίημα τοῦ σύγχρονου μας ποιητοῦ Τάσου Λειβαδίτη (1922-1988)· ἕνα **ποίημα-πρόκλησι** ἀληθινὴ γιὰ κάθε Χριστιανὸ καὶ ιδίως τὸ νέο στὴν ἡλικία: «Ἄν θέλεις νὰ λέγεις ἄνθρωπος».

Ποιό εἶναι τὸ οὐσιαστικὸ **μῆνυμα** τοῦ ποιήματος αὐτοῦ;

Ἄν εἶναι ἄλλο, παρὰ τὸ **ἐπαναστατικὸ μῆνυμα** τοῦ Εὐαγγελίου: «Ἄν θέλεις νὰ λέγεις ἄνθρωπος», ὀφείλεις νὰ εἶσαι σε μία διαρκῆ ἐγρήγορσι γιὰ **ἐξοδο** ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ σου, σε μία ἐτοιμότητα νὰ θυσιάσης τὸν ἑαυτὸ σου χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ, χάριν τῶν ὑψηλῶν **Ὁραμάτων**, τὰ Ὅποια καταξιώνουν τὸν **Ἄνθρωπο** καὶ διασώζουν τὴν **Ἱερότητά** του.

Ἐπαναλαμβάνω μερικὸς χαρακτηριστικὸς στίχος τοῦ ποιήματος:

- «Ἄν θέλεις νὰ λέγεις ἄνθρωπος / δὲν θὰ πάψεις οὔτε στιγμή ν' ἀγωνίζεσαι γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὸ δίκαιο· / θὰ βγῆς στοὺς δρόμους, θὰ φωνάζεις, τὰ χεῖλιά σου θὰ ματώσουν ἀπ' τὶς φωνές...».

- «Ἄν θὰ ἔχεις καιρὸ / δὲν θὰ ἔχεις καιρὸ γιὰ τὸν ἑαυ-

τό σου / ἂν θέλεις νὰ λέγεις ἄνθρωπος...».

- «Ἄν θέλεις νὰ λέγεις ἄνθρωπος / θὰ πρέπει νὰ μπορεῖς νὰ πεθάνεις ἕνα ὅποιο-δήποτε πρωῖνό...».

→ **Αὐτὸ** λοιπὸν εἶναι τὸ **ἰσχυρὸ-ἐπαναστατικὸ-νεανικὸ μῆνυμα** τοῦ ποιητοῦ μας Τάσου Λειβαδίτη, ὁ ὅποιος ἔχει ἐπίσης γράψει τὸ ἐξῆς, τὸ ὁποῖο ὑπογραμμίζει με ἐξαιρετικὴ μάλιστα ἐμφασι τὸ χρέος τῆς **Κοινωνικῆς Εὐθύνης**:

«Ὅταν δὲν ζοῦμε ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο, εἴμαστε κι ὅλας νεκροί...».

* * *

Αγαπητοὶ μας Νέοι·

Θὰ προσπαθῆσω νὰ γίνω πρακτικώτερος με ἕνα σύγχρονό μας παράδειγμα.

Ἄν λησμονῶ, ὅτι εύρισκομαι ἐνώπιον τῶν Νέων τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὅποιοι ἔχουν αἰσθησι τοῦ χριστιανικοῦ-εὐαγγελικοῦ χρέους τῆς **Κοινωνικῆς Εὐθύνης**· οἱ ὅποιοι βλέπουν **ὑπεύθυνα** τὴν σχέσι τους με τὸν κόσμο· οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ δώσουν μία **μαρτυρία Ζωντανῆς Ἐκκλησίας** με **Ζωντανούς Νέους**· οἱ ὅποιοι ἀρνοῦνται τὸν ἀτομικισμό, τὸν συμβιβασμό, τὴν ἀτολμία καὶ τὴν παραίτησι ἀπὸ **Ὁράματα καὶ Θυσίες**.

Θὰ ἔχετε ἴσως ἀκούσει γιὰ τὸν Αὐστριακὸ βιολιστὴ καὶ μουσικοσυνθέτη **Φρίτς Κράϊσλερ** (1875-1962), ὁ ὅποιος ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους βιολιστὲς ὄλων τῶν ἐποχῶν.

Ὁ Κράϊσλερ ἀποτελεῖ ἕνα ἐκπληκτικὸ καὶ σπάνιο παράδειγμα **Κοινωνικῆς Εὐθύνης**: ἂν καὶ εἶχε τὴν δυνατὸτητα νὰ ἀπαιτήσῃ ὑπέρογκες ἀμοιβές, δὲν τὸ ἔκανε· γι' αὐτό, ποτέ του δὲν ἔγινε πλούσιος.

- **Κάποτε** εἶχε δηλώσει:

«Ποτέ δὲν βλέπω τὰ χρήματα ποὺ κερδίζω σὰν “ιδικά μου”... **Εἶναι** μόνο ἕνα “κεφάλαιο”, τὸ ὁποῖο μοῦ ἔχουν ἐμπιστευθῆ, γιὰ νὰ τὸ δαπανήσω καταλλήλως...».

• **Ὁ Κράϊσλερ**, ἀναφερόμενος στὴν σύζυγό του καὶ τὸν ἑαυτὸ του, εἶχε ἀποκαλύψει τὰ ἐξῆς πράγματι ἐκπληκτικά:

«**Αἰσθάνομαι** ἠθικὰ ἔνοχος, ἂν παραγγείλω ἕνα πολυτελὲς καὶ δαπανηρὸ γεῦμα, διότι ἔτσι στερωῶ ἀπὸ

κάποιον άλλον μία φέτα ψωμί, και ίσως από κάποιο παιδί ένα ποτήρι γάλα... Σε όλα αυτά τα χρόνια των επιτυχιών μου στην μουσική, δεν φτιάξαμε ιδικό μας σπίτι... Σκεφτόμαστε, ότι υπάρχουν τόσο άστεγοι στον κόσμο...»!

Αυτός λοιπόν ο Φρίτς Κράϊσλερ, ο οποίος απέφοιτησε από το Ώδείο της Βιέννης σε ηλικία δέκα ετών(!), λαμβάνοντας το πρώτο βραβείο(!)· ο οποίος σε ηλικία δέκα τεσσάρων ετών(!) διοργάνωσε την πρώτη του περιοδεία στις Η.Π.Α.(!)· ο οποίος έπαιξε σε παλαιά όργανα όλα τα αριστουργήματα της κλασικής μουσικής· αυτός, λέγω, άπευθύνεται στον κάθε νέο μας και τον προτρέπει:

• «Δές το υπεύθυνα!... Γίνου πρωταγωνιστής του σήμερα και του αύριο... Μιμήσου τους ανιδιοτελείς νέους του χθές... Θυσιάσου στο σήμερα για ό,τι ύψηλο και ιερό!... Δώσε στους νέους του αύριο την ικανοποίηση και τον ένθουσιασμό της Κοινωνικής Εθύνης και του άγώνος για να διασωθής σε σένα ο γνήσιος Άνθρωπος...».

* * *

Ναί, άγαπητοί μας Νέοι, άγαπητά μας παιδιά...

«Οι πρόγονοί μας φύτευαν έλιές, άν και ήξεραν ότι δεν θα τις δούν να καρπίζουν», όπως έλεγε ο έπίσης σύγχρονός μας διανοούμενος Κορνήλιος Καστοριάδης.

Άς φυτεύετε με ευαισθησία Έλιές Έλπίδας... Με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον, άς ξεπερνάτε τον έγωκεντρισμό, την φιλαυτία, την αϊχμαλωσία στην λατρεία του άτομικού συμφέροντος, την άδιαφορία για τα κοινά, την άνευθυνότητα...

«Η χαρά βρίσκεται στην συνεργασία μας για να πετύχουμε κοινούς στόχους, και όχι στο σκόρπισμα σε μικρές περιχαρακωμένες όντότητες, που έπιμένουν (άνεύθυνα): “Έγω έχω δίκιο”», όπως μάς βεβαιώνει ένας άλλος σύγχρονός μας σοφός.

Ο Χριστός μας, το άπαράμιλλο Πρότυπο της Θυσιαστικής Εθύνης και της Σταυρικής Άγάπης, μάς έχει πλάσει με την σφραγίδα της Εθύνης

νης μέσα μας· μίας Εθύνης, ή όποια άφορά στον Θεό μας, στον Άδελφό μας, στον Έαυτό μας, στο Φυσικό μας Περιβάλλον.

* * *

Ναί, άγαπητά μας παιδιά...

Άς συνεργασθούμε όλοι, νέοι και μεγάλοι, με άισθησι Εθύνης σε όλα τα επίπεδα...

Στην πολυ κρίσιμη καμπή, την όποια διέρχεται ή Πατρίδα μας, άπαιτείται, ιδιαίτερα μάλιστα από Έσάς τους Νέους: βαθύτερη συνάισθησι της Κοινωνικής Εθύνης· μεγαλύτερη συνειδητοποίηση της Άλληλεγγύης και Άυταπαρνήσεως· έντονότερη Φιλανθρωπική Δράσι· προθυμότερος Έκκλησιαστικός Έθελοντισμός· άξηση της Προσευχής και της Άγάπης.

Έσείς, οί Νέοι μας, πρέπει με ιερό πείσμα και άποφασιστικότητα να διακηρύσετε συνεχώς:

“Οχι στην Έλλάδα της μιζέριας, της μεμψιμοιρίας, της μοιρολατρίας, της άδράνειας, της φιλαυτίας, της καταστροφολογίας, της κατάθλιψης!...

Ναί στην Έλλάδα της Έλπίδας, της Δημιουργικότητας, της Θυσίας, του Φωτός, του Πολιτισμού, των Όραμάτων!...

«Με λογισμό, με όνειρο», όπως έλεγε ο Σεφέρης, άς προχωρήσετε, άς προχωρήσουμε, τραγουδώντας με τον Παντελή Θαλασσινό:

«Ν’ άγαπās τα βουνά και τα πέλαγα...

Τους γνωστούς και τους άγνωρους τόπους...

Τα πουλιά, τα λουλούδια, τα σύννεφα...

Και πολυ ν’ άγαπās τους ανθρώπους...».

Σας ευχαριστώ!

+

*Τω δέ Θεω
δόξα και ευχαριστία!*

■ Εὐγενές Ὅραμα - Ἐπιτακτική ἀνάγκη

Συσκέψεις - Συναντήσεις Α' καὶ Β' για τὴν ἴδρυσιν

Ἰδιωτικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκπαιδευτηρίων

Φυλὴ Ἀττικῆς, 4.12.2015 καὶ 25.1.2016 ἐκ. ἡμ.

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, τὴν Πέμπτη, 4η Δεκεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ., μὲ τὴν εὐλογία, τὴν παρουσία καὶ τὴν καθοδήγησι τοῦ Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, συγκεντρώθηκε μία μικρὴ ομάδα στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, προκειμένου νὰ συζητήσῃ τὴν πρότασιν ἐν Χριστῷ Ἀδελφῶν μας γιὰ τὴν ἴδρυσιν Ἰδιωτικοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκπαιδευτηρίου, τὸ ὁποῖο θὰ μεταδίδῃ στὰ παιδιά μας τὴν γνησίαν ἐν Χριστῷ Παιδείαν καὶ Παιδαγωγίαν.

Μὲ τὴν διαπίστωσιν τῆς τραγικῆς καταστάσεως τῆς Παιδείας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὅτι ἤδη ἀργήσαμε νὰ ἐνεργοποιηθῶμε, οἱ παρόντες ἀγκάλιασαν μὲ ἐνθουσιασμὸ τὸ Ὅραμα αὐτὸ καὶ ἀπεφάσισαν τὴν ἴδρυσιν ἐνός Συλλόγου, ὁ ὁποῖος θὰ δραστηριοποιηθῇ γιὰ τὴν προώθησίν του, ἐπικαλούμενοι τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ πρώτου Ὁραματιστοῦ ἐνός τέτοιου ἐγχειρήματος, Αἰμνήστου Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ († 17.5.2013).

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ, ὠρίσθηκε μία τριμελής **Συνεχιστικὴ Ἐπιτροπὴ**.

• **Α**πεφασίσθη ἐπίσης ἡ προώθησις τῆς συστάσεως ἐνός Πανελληνίου Συνδέσμου Ὀρθοδόξων Ἐπιστημόνων, τοῦ ὁποῖου ὁ χαρακτήρας θὰ εἶναι παρεμβατικὸς στὰ κοινωνικὰ δρώμενα, καὶ βοηθητικὸς στὸ πολυσχιδὲς Ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ δεύτερη ἀρκετὰ διευρημένη Σύναξις πραγματοποιήθηκε, μὲ

τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, Κυριακῆ, 25ῃ Ἰανουαρίου 2016 ἐκ. ἡμ., σὲ μεγάλη Αἴθουσα, στὴν Φυλὴ.

Στὴν «ἱστορικὴ» αὐτὴν, ὅπως χαρακτηρίσθηκε, Σύσκεψιν παρευρέθησαν σημαντικοὶ Φίλοι καὶ Συμπαραστάτες τοῦ Ἔργου τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, καθὼς καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἐγινε κατάθεσις ἐνός πρώτου δοκιμίου Καταστατικοῦ, προκειμένου νὰ ἰδρυθῇ ἄμεσα ὁ «Σύλλογος Φίλων καὶ Συμπαραστατῶν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁράματος τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς».

Ἡ Συνεχιστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐκλήθη νὰ προωθήσῃ τὸ ἔργο τῆς καὶ ἡ Σύσκεψις-Συνάντησις Γ' ὠρίσθηκε γιὰ τὴν Πέμπτη τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 18/31ῃ Μαρτίου 2016.

Συναντήσεις τῶν Νέων μας

17.12.2015 καὶ 19.2.2016

Στὸ Μεγάλον Ἀρχονταρῆκι τῆς Ἱεραῆς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν

Ὁ Διάλογος ἀνοίξε στὴν 6ῃ Πανελληνίᾳ Συνάντησιν Νέων (29.11.2015 ἐκ. ἡμ.)

καὶ συνεχίζεται...

Σὲ μία εἰλικρινῆ, ὅσο καὶ ἀπαραίτητη προσπάθεια πατρικῆς προσεγγίσεως τῆς μαρτυρικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐλπιδοφόρου Νεολαίας

μας, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ὑπερέβη μὲ χαρακτηριστικὴ ἀνεσί τὸ «χάσμα τῶν γενεῶν», ἄκουσε μὲ προσοχὴ καὶ κατανόησιν τοὺς ποικίλους προβληματισμοὺς καὶ τὶς εὐλογεῖς ἀνησυχίαι τῶν Νέων μας καὶ ἔδωκε τροχειοδεικτικὰ καὶ διακριτικὰ ἀπαντήσεις, καλλιεργῶν εἰς βάθος τὶς νεανικὰς ψυχὰς καὶ φωτίζων τὰ γεγονότα ἀπὸ τὴν μίαν καὶ μόνη σωστὴ «γωνίαν», αὐτὴν τῆς Ὀρθοδόξου Πνευματικότητος. □

Με Ὁραμα τὴν Διακονία τῶν Ἀδελφῶν μας

Δραστηριότητες τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων»

Τὴν Κυριακὴ πρὸς Δευτέρα, 30.11-1.12.2015, ὁ Σύλλογος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» ἐπραγματοποίησε στὴν ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Πανηγυρικὴ Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Φιλάρετου τοῦ Ἐλεήμονος, τοῦ συμπαθεστάτου Προστάτου τῶν Πτωχῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοπτῶχων.

Προϊστατο ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας, Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ὁ καὶ Πνευματικὸς Πατέρας τῆς Ἀδελφότητος καὶ Ἐμπνευστὴς τῶν πολλαπλῶν δραστηριοτήτων τοῦ Συλλόγου, ὁ ὁποῖος ἐτέλεσε τὴν *Κουράν εἰς Ρασοφόρον Μοναχὴν τῶν Δοκίμων Ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, Ἄννης (Ραούτσα, Ρουμανικῆς καταγωγῆς) καὶ Γαλήνης (Συρανίδου, Ποντιακῆς καταγωγῆς)*, οἱ ὁποῖες ἐκλήθησαν Εὐφημία Μοναχὴ καὶ Παραμυθία Μοναχὴ ἀντιστοίχως.

Γιὰ τρίτη συνεχόμενη χρονιά, πραγματοποιήθηκε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο Ζεφυρίου, Δήμου Φυλῆς, τὴν 11η Ὀκτωβρίου 2015, ἡμέρα Κυριακὴ, 10:00' π.μ. μέχρι 13:00' μ.μ., ἐθελοντικὴ αἰμοδοσία

ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς σὲ συνδιοργάνωσι μὲ τὸν «Νεανικὸ Ὁρθόδοξο Σύνδεσμο» (ΝΕ.Ο.Σ.) τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μὲ τὴν εὐλογία καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιήθηκε τὸ ἕνατο Προσκύνημα-Ἐπίσκεψι στὸ *Εἰδικὸ Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου* (6/19.12.2015), καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ ὄγδοο στὸ *Κατάστημα Κράτησης Ἀμφισσας* (Ψυχοσάββατο Α', 21.2/5.3.2016).

Τὰ εἶδη πρώτης ἀνάγκης, τὰ ὁποῖα μοιράσθηκαν στοὺς Κρατούμενους, προσέφεραν εὐγενικὰ στὸν Σύλλογο διάφοροι χορηγοὶ του, ἰδιῶτες καὶ καταστήματα.

Στοὺς Ἐλαχίστους Ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ μας διενεμήθησαν μία Ἐπιστολὴ (ἑλληνικὰ, ἀγγλικὰ καὶ ἀραβικὰ), καὶ σὲ ὅσους τὸ ζήτησαν εἰκονίτσες, σταυρουδάκια καὶ κομποσχοινάκια.

Πρὸ παντός, δέχθηκαν ἀπὸ τὸν Ποιμέναρχη μας τὸν Ἀσπασμὸ τῆς Ἀγάπης, τὸν ὁποῖο προσέφερε σὲ ὅλους ἀνεξαιρέτως, μὲ πατρικὴ καὶ Εὐαγγελικὴ Στοργή.

Δόξα καὶ εὐχαριστία στὸν Κύριό μας, ὁ Ὅποιος μᾶς ἀξιῶνει νὰ Τὸν ἐπισκεφθοῦμε στὸ Πρόσωπο τῶν Κρατούμενων Ἀδελφῶν μας, ἀλλὰ καὶ μᾶς δίνει τὴν μεγάλη Δωρεὰ τῆς Ἐπικοινωνίας μεταξύ μας, σὲ κλίμα εὐαγγελικὸ-οἰκογενειακό, ὡς καὶ τῆς Ἐθελοντικῆς Συνδιακονίας ἐν ἀφελότητι καρδίας...

Ἡ Σάρκωσις τοῦ Λόγου Τὸ τέλειο Πρότυπο τοῦ Ἄνθρώπου καὶ ἡ Πηγὴ τῆς ἀενάου Εὐωδίας

«Διὰ τοῦτο ἔχρισέ Σε ὁ Θεός, ὁ Θεός Σου,
ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους Σου»

(Ψαλμ. μδ' 8)

Δόξα Σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν... **Ἡ** Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι... **Τ**ριάς Ἁγία, δόξα Σοι!...

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Σήμερα προσκυνοῦμε δοξολογικὰ καὶ εὐχαριστιακὰ τὸν Θεὸν μας, τὸν Σωτῆρα μας Χριστό... **Κ**αὶ προσκυνοῦμε ὄχι μόνο τὴν **Θ**εία **Φ**ύσι Του, ἀλλὰ ταυτοχρόνως μὲ Αὐτὴν προσκυνοῦμε καὶ τὴν **Ἀ**νθρωπίνη **Φ**ύσι Του... **Α**ὐτὴν, τὴν Ὅποια προσέλαβε ἀπὸ τὴν Παν-ἀχραντο Θεοτόκο καὶ τὴν ἐθέωσε καὶ τὴν κατέστησε Ὅμοθεον, ἐν δεξιᾷ τοῦ Θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης...

Σήμερα λοιπόν, ἐορτάζουμε τὴν παμμεγίστη αὐτὴν **Δ**ωρεά: **Τὸν δοξασμὸ τῆς Φύσεώς μας...** **Τ**ὴν χρίσιν τῆς Φύσεώς μας ἐν Χριστῷ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος... **Τ**ὴν πρόσληψι καὶ θέωσι τῆς **Φ**ύσεώς μας ἀπὸ τὸν Θεὸ Λόγο.

Σήμερα, ἀγκαλιάζουμε ὅλες τὶς **Δ**ωρεές, οἱ Ὅποιες ἐξεχύθησαν ἀπὸ τὴν **Σ**άρκωσι καὶ μὲ τὶς Ὅποιες πλουτίσθηκε ἡ Φύσις μας...

Σήμερα, ἐορτάζουμε μὲ εὐγνωμοσύνη αὐτό, τὸ ὁποῖο εἶμεθα, αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἐγίναμε μὲ τὴν Σάρκωσι: «**Χριστοὶ Κυρίου**»!...

Μὲ τὸ **Β**άπτισμά μας καὶ τὸ **Χ**ρῖσμα μας ἔχουμε γίνει «**Χριστοὶ Κυρίου**», ἔχουμε γίνει ἀμετάκλητα **κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι** τοῦ Χριστοῦ μας, ὁ Ὅποιος εἶναι ὁ Μόνος Φορέας τοῦ Θείου Παρακλήτου, καὶ ἐπομένως γιὰ μᾶς ἡ **Μ**όνη **Π**ηγὴ τῆς **Ζ**ωῆς καὶ τῆς **Ἀ**φθαρσίας.

Ἡ Ἐνσαρκος **Ο**ἰκονομία, ἡ **Γ**έννησις τοῦ Χριστοῦ μας, ἀνανεώνει τὴν βᾶσι καὶ τὸ θεμέλιο τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς μας, δηλαδὴ τὴν **Ὁ**μολογία μας, ἡ Ὅποια εἶναι ἡ **Ὁ**μολογία τῶν **Ἀ**γίων **Ἀ**ποστόλων γιὰ τὸν Σωτῆρα μας, τὸν

«**Ἰ**ησοῦν τὸν ἀπὸ **Ν**αζαρέτ, ὡς ἔχρισεν Αὐτὸν ὁ Θεὸς **Π**νεύματι **Ἀ**γίῳ καὶ **δ**υνάμει, Ὅς δι-ἤλθεν εὐεργετῶν καὶ **ἰ**ώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' Αὐτοῦ».

(Πράξ. ι' 38)

Φιλόχριστοι Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές μου·

Ὅταν ὁμολογοῦμε τὸν Σωτῆρα μας ὡς **Χ**ριστὸν καὶ λαμβάνουμε τὴν προσηγορία **Χ**ριστιανός, κατ' οὐσίαν

ὁμολογοῦμε τὴν Πίστι μας στὴν Ἁγία **Τ**ριάδα: στὸν **Π**ατέρα, ὁ Ὅποιος ἔχρισε τὸν σαρκωθέντα **Υ**ἱό· στὸν **Μ**ονογενῆ **Υ**ἱὸ καὶ **Λ**όγο τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ὅποιου ἡ **Σ**άρκα ἐχρίσθη ἀπὸ τὸν **Π**ατέρα· στὸ **Ἁ**γιο **Π**νεῦμα, τὸ Ὅποιο εἶναι τὸ **Χ**ρῖσμα, μὲ τὸ Ὅποιο ἐχρίσθη ἡ **Ἀ**νθρώπινη **Φ**ύσις τοῦ Σωτῆρος μας.

Ἡ Ὁμολογία μας αὐτὴ ἀναδεικνύει τὴν σωτηριώδη **Ἀ**λήθεια, ὅτι τότε μόνον εἶμεθα γνήσιοι **Ἀ**νθρωποι, εἶμεθα ὄντως **Ἀ**νθρωποι, μόνον ὅταν ἡ **Ζ**ωὴ μας, τὸ **Ἦ**θος μας, τὸ **Β**ίωμά μας εἶναι **Τ**ριαδοκεντρικό...

Στὴν Ἁγία **Τ**ριάδα ἀνάγονται τὰ πάντα: ζοῦμε καὶ σωζόμεθα ἀπὸ τὸν **Π**ατέρα, διὰ

τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ προνόμιο αὐτὸ μᾶς ἐδόθη μὲ τὴν Σάρκωσι, τὴν Ἐνανθρώπησι τοῦ Λόγου, ὅποτε ἀνεδείχθη τὸ τέλειο Πρότυπο τοῦ Ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ ἡ δυνατότης νὰ οἰκαιοποιηθοῦμε τὸ Πρότυπό μας... Πάντοτε ὅμως ἐν κοινωσίᾳ μὲ τοὺς ἄλλους Ἀδελφούς μας καὶ ὅπωςδῆποτε διὰ μέσου Αὐτῶν... Διότι τότε μόνον εἴμεθα Εὐωδία Χριστοῦ.

«Ὅλοι ὅσοι δεχθήκαμε», διδάσκει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, «ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, λέγω τὸ Ἅγιον, ἀναχωνεῦμεθα –κατὰ κάποιον τρόπο– καὶ μεταξύ μας καὶ μὲ τὸν Θεό... Καθὼς εἶναι ἓνα τὸ ἀδιαίρετο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ Ὅποιο κατόικησε μέσα σὲ ὅλους, μᾶς συγκεντρώνει σὲ ἐνότητα ὅλους...».

(PG 74, 561 A)

* * *

Τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

Δόξα στὸν Θεάνθρωπο Σωτῆρα μας... Μᾶς ἔδωσε τὸ Χάρισμα νὰ ἔχουμε ἔνωσι μαζί Του καὶ ἐνότητα μεταξύ μας... **Νὰ** πραγματώνεται δηλαδή ἡ Ἐκκλησία... **Νὰ** μαρτυρῆται διὰ μέσου Αὐτῆς ὁ Χριστός μας καὶ ἡ Ἀλήθειά Του.

«Τίποτε περισσότερο εὐχάριστο ἀπὸ τὴν ἀρμονία τῶν Ἀδελφῶν...», διδάσκει ἡ Πατερικὴ Παράδοσις, «“ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνά, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρῶν”. Τὸ ἀρχιερατικὸ ἔλαιον [στὴν Παλαιὰ Διαθήκη], ἀπετελεῖτο ἀπὸ διάφορα Μυρωδικά... Ἀλλὰ κανένα ἀπὸ αὐτὰ

μόνο του δὲν ἄφηνε τόση εὐωδία, ἐνῶ ἡ ἀνάμιξη ὅλων καθιστοῦσε αὐτὸ πολὺ εὐοσμο... Αὐτὸ φανερῶνει τὴν ἀδελφικὴ ὁμόνοια...».

(Θεοδωρήτου Κύρου, PG 80, 1912B)

Ἡ ἐνότης, ἡ συνεργατικότητα, ἡ συλλειτουργικότης, ὡς ἄθροισμα τῶν ἐπὶ μέρους, μέσα στὴν Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἓνα φυσικὸ γεγονός, ἀλλὰ ἀπόρροια τῆς χαρισματικῆς φύσεως τοῦ Ζῶντος Σώματος τοῦ Χριστοῦ... Τοῦ Σώματος, τοῦ Ὁποίου ἐμεῖς, τὰ Μέλη Του, μετέχουμε τῆς Εὐωδίας ποὺ ἐξεχύθη ἀπὸ τὸ Μόνον Καινὸν Γεγονὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον, δηλαδή τὴν Σάρκωσι τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ!...

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Εἶθε ἡ μεσιτεία τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, ἡ Ὁποία συνήργησε κατὰ μοναδικὸν τρόπον στὴν Σάρκωσι, οἱ πρεσβείες τῶν Ἁγίων καὶ ἡ εὐχή τοῦ Αἰμνήστου Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ († 2013), νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ ἔχουμε βαθειὰ καὶ συνεχῆ ἐπίγνωσι τοῦ Μεγάλου καὶ Μοναδικοῦ Χαρίσματος στὴν Φύσι μας, τοῦ Χαρίσματος τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου, τῆς Πηγῆς αὐτῆς τῆς ἀενάου Εὐωδίας τῶν ποικίλων χαρισμάτων, μὲ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, ταπεινώσεως καὶ χαρᾶς, «ἵνα πιστεύσῃ ὁ κόσμος»...

Ταπεινὸς εὐχέτης
πρὸς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριό μας
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός

Υπό την αιγίδα της Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς
Μὲ τὴν συνδιοργάνωσι τοῦ Συλλόγου «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων»,
τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας»
καὶ τῆς Χορωδίας «Ἐλληνορθόδοξη Κληρονομιά»

Μνήμη Φωτίου Κόντογλου - Ἑορτὴ Χριστουγέννων

• Τὴν Κυριακὴν, 16/29η Νοεμβρίου 2015, στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητας Ζεφυρίου τοῦ Καλλι-

κρατικοῦ Δήμου Φυλῆς, πραγματοποιήθηκε Ἐκδήλωσις Τιμῆς καὶ Εὐγνωμοσύνης γιὰ τὰ 50 χρόνια ἀπὸ τὴν κοίμησι τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου καὶ Προμάχου τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως, Ἀγιογράφου καὶ Συγγραφέως Φώτη Κόντογλου.

Στὴν Ἐκδήλωσι, τὴν ὁποίαν ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσίαν τους ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, Ἱερεῖς, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, ὁ πρῶτος Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμης, καθὼς καὶ πλῆθος κόσμου, παρουσιάσθη ἀπὸ τοὺς ὁμιλητὲς ἢ προσωπικότης, τὸ ὕφος καὶ ἡ τεχνοτροπία τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Δημιουργοῦ, ἄρρηκτα συνδεδεμένη μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ὅπως ἰδιαίτερα τονίσθη καὶ ἀπὸ τὸν Ἀγιογράφο κ. Φίλιππο Μαρκόπουλο, ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ ὁ κύριος Εἰσηγητής.

Ἀναγνώσθησαν ποιήματα, παρουσιάσθη ἓνα θεατρικὸ δρῶμενο καὶ ἀκούσθησαν ἐξαιρετικὰ τραγούδια καὶ μουσικοσκοποὶ ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία, τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα τοῦ Κόντογλου.

Καθ' ὅλη τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκδηλώσεως ὠλοκληρώνητο ἡ ἀγιογράφησις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παναγίας Γλυκοφιλοῦσης, σὲ πρότυπο τοῦ μεγάλου Ἀγιογράφου.

• Τὴν Κυριακὴν πρὸ τῶν Χριστουγέννων 21η Δεκεμβρίου 2015 ἑκ. ἡμ. μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐχὴ καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος ἦταν παρών, πραγματοποιήθηκε μὲ ἐπιτυχία καὶ μεγάλη συμμετοχὴ Χριστουγεννιατικὴ Ἐκδήλωσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητας Ζεφυρίου τοῦ Καλλικρατικοῦ Δήμου Φυλῆς.

Συμπαρόντες ἦσαν οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ σεβαστὸς Γέροντας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδόσιος καὶ ἄρκετὰ μέλη τῆς

Τοπικῆς Ἀυτοδιοικήσεως.

Ἡ ἀξιότιμος Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου καὶ Ἀθηνᾶ Χωριατοπούλου-Τούντα ἀνοίξε μὲ ἓνα ἐμπνευσμένο σύντομο Χαιρετισμὸ τὸ Πρόγραμμα τῆς βραδυᾶς, τὸ ὁποῖο ἐπαρουσίασε μὲ λόγο ποιητικὸ τὸ νεογέννητο Θεατρικὸ Τμῆμα τῆς Μητροπόλεως.

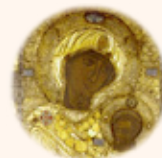
Ἡ Χορωδία καὶ Ὀρχήστρα «Ἐλληνορθόδοξη Κληρονομιά» ἠύφρανε τοὺς πολλοὺς συνδαιτημένους μὲ τὴν θαυμάσια ἐκτέλεσι παραδοσιακῶν Καλάντων, ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐπικαιρῶν Δημοτικῶν τραγουδιῶν.

→ Συνέχεια στὴν σελ. 29

Νέες σημαντικές και καρποφόρες Ποιμαντικές Έπισκέψεις Σουηδία-Γεωργία-Σαρδινία

Με την εὐλογία καὶ τὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου καὶ πάντων τῶν σεπτῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐπραγματοποίησε, μετὰ τὴν ιδιότητα τοῦ Τοποτηρητοῦ, Ποιμαντικὲς Ἐπισκέψεις στὶς νεοπαγεῖς Ἐπισκοπὲς μας, στὴν Σουηδία (18η-23η Σεπτεμβρίου 2015 καὶ 9η-13η Ἰανουαρίου 2016 ἐκ. ἡμ.) καὶ στὴν Γεωργία (25η-30η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.).

Στὶς σημαντικὲς ποιμαντικὲς αὐτὲς προσπάθειες συνωδεύετο ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρεσβύτερο π. Γεώργιο Γιάν, Ἐφημέριο Ἀναλήψεως Πατρῶν, ὡς καὶ τὸν Ὁσιώτατο Ὑποδιάκονο Ἀντώνιο Ἀγιοκυπριανίτη, μετὰ προοπτικὴ τὴν στήριξι τῆς συνεχῶς ἀξανανομένης καὶ βελτιουμένης Ἱεραποστολικῆς Μαρτυρίας μας στὴν Σουηδία, καὶ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν ἰδιαζόντων προβλημάτων ποικίλης φύσεως στὴν Γεωργία.

- **Στὴν Σουηδία**, συνελειτούργησε μετὰ τοὺς Αἰδεσιμ. Πρεσβυτέρους π. Ἀνδρέα (Σουηδό), π. Στέφανο (Σουηδό), π. Γεώργιο (Τσέχο), π. Σπυρίδωνα (Σύριο), τὸν Εὐλαβέστατο Ἱεροδιάκονο Θεοχάρη (Σύριο, Ἀγιοκυπριανίτη), μετὰ τὴν βοήθεια πολλῶν Ὑποδιακόνων καὶ τὴν

στήριξι ἑνὸς πολυεθνικοῦ Ἀναλογίου. Τράπεζα Ἀγάπης, ἐπικοινωνία ἀδελφική, διάβασμα Εὐχῶν κατ' ἰδίαν, ἐξομολογήσεις, ἐνθαρρύνσεις, λόγοι ἐλπίδος, οἰκοδομητικὴ Ἐνοριακὴ Σύναξις, μετὰ τὴν παρουσία καὶ ἑτεροδόξων τινῶν καὶ εὐρεία συζήτησις, συσκέψεις πολὺ σημαντικὲς γιὰ τὴν πορεία τοῦ ἔργου μας στὴν Σουηδία καὶ τὴν ἰσχυρὰ Ἀντι-οικουμενιστικὴ Μαρτυρία μας ἐν μέσῳ ἑνὸς συνεχῶς ἐκφυλιζομένου καὶ ἀποχριστιανισ-

μένου περιβάλλοντος, μετὰ λουθηρανικὴ μὲν σφραγίδα, ἀλλὰ βαθύτατα ἐκκοσμικευμένου...

- **Στὴν Γεωργία**, γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ τὴν Ἑνωσι (Μάρτιος 2014), ἅπαν τὸ Ἱερατεῖο μας στὴν χώρα αὐτὴ συνελειτούργησε μετὰ τὸν Σεβασμιώτατο Ποιμανάρχην μας στὸν ἱερὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Πορταϊτίσσης στὸ Γκλντάνι Τιφλίδος: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Γρηγόριος καὶ οἱ Αἰδεσιμώτατοι Πρεσβύτεροι π. Γαβριὴλ καὶ π. Βαχτάνιος.

Ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος π. Βασίλειος εἶχε ἐγχειρισθῆ ἐκτάκτως στὴν καρδιά καὶ παρέμενε κλινήρης στὸ Νοσοκομεῖο.

Μήνυμα ἐνότητος ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδό μας καὶ ἔκκλησις γιὰ Ταπείνωσι, Ἀγάπη καὶ Θυσιαστικότητα, ὥστε νὰ διατηρηθῆ ἀδιάρρηκτος ὁ σύνδεσμος τῶν Μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καθημερινὴ Θεία Λειτουργία στὶς Ἐνορίες μας, ζεστασιὰ τῆς ἀπλόχερης φιλοξενίας, ψαλμωδίες, λόγοι οἰκοδομῆς, ἐνημερώσεις καὶ συσκέψεις, ἐνοριακὴ Σύναξις, καλλιέργεια τῆς ἀλληλο-εμπιστοσύνης καὶ ἀλληλο-περιχωρήσεως...

- Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐπισκέφθηκε καὶ τὸ μικρὸν Ποίμνιον τῆς Σαρδινίας (16-21η Ἰανουαρίου ἐκ ἡμ.), κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Νόρα κ. Μιχαήλ, γιὰ τὴν ἐνίσχυσι καὶ τὴν παραμυθία τῶν ἐκεῖ Ἀδελφῶν μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδίου, καθὼς δοκιμάζεται σφοδρῶς ἀπὸ τὶς σωματικὲς ἀσθένειες.

«Ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου Κύριε, ὑμνήσω Σε»

Ἑορτὲς καὶ Πανηγύρεις Φυλὴ - Καλαμάτα - Ἀφίδνες

• **Τὴν 2α Ὀκτωβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.** ἐπανηγύρισε ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. Στὴν πανηγυρική πολυ-αρχιερατική Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος, Ἰασίου κ. Γλυκέριος καὶ Γαλασίου κ. Διονύσιος ἐκ Ρουμανίας, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Βορονέζ κ. Κύριλλος ἐκ Ρωσίας, καὶ οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Νόρα κ.

Μιχαὴλ ἐκ Σαρδινίας καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης. Ἐπίσης, ἔλαβαν μέρος συμπροσευχόμενοι δεκάδες Ἱερῶν καὶ Διακόνων.

Μέγα πλῆθος πιστῶν, ὡς καὶ πολλοὶ Ἐπίσημοι, εἶχαν κατακλύσει τὸν μεγάλο προσκυνηματικό Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀλλὰ καὶ τὸν αὐλιεὺς χῶρο, προσευχόμενοι μὲ τάξι καὶ ἡσυχία.

Ἐπρόκειτο γιὰ μίαν ἰδιαίτερα εὐλογημένη Πανηγυρι, μὲ διορθόδοξο χαρακτήρα Ἀγάπης καὶ Ἐνότητος, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων καὶ Προστατῶν μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὠφέλειαν τῶν προσελθόντων «ἐκ περῶν τῆς οἰκουμένης» ἀναριθμητῶν εὐλαβῶν Προσκυνητῶν.

• **Τὴν Κυριακή, 7η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.,** Προεόρτια τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, ἐτελέσθη πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ στὸν ἱερό Μετοχιακό μας Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας, στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας, Κτήτωρ τοῦ ὁποῦ ἦταν ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος († 22.9.2010 ἐκ. ἡμ.).

• **Τὴν Κυριακή, 7η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.,** Προεόρτια τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, ἐτελέσθη πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ στὸν ἱερό Μετοχιακό μας Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας, στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας, Κτήτωρ τοῦ ὁποῦ ἦταν ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος († 22.9.2010 ἐκ. ἡμ.).

• **Τὴν Κυριακή, 7η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.,** Προεόρτια τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, ἐτελέσθη πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ στὸν ἱερό Μετοχιακό μας Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας, στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας, Κτήτωρ τοῦ ὁποῦ ἦταν ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος († 22.9.2010 ἐκ. ἡμ.).

• **Τὴν Κυριακή, 7η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.,** Προεόρτια τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, ἐτελέσθη πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ στὸν ἱερό Μετοχιακό μας Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας, στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας, Κτήτωρ τοῦ ὁποῦ ἦταν ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος († 22.9.2010 ἐκ. ἡμ.).

• **Τὴν Κυριακή, 7η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.,** Προεόρτια τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, ἐτελέσθη πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ στὸν ἱερό Μετοχιακό μας Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας, στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας, Κτήτωρ τοῦ ὁποῦ ἦταν ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος († 22.9.2010 ἐκ. ἡμ.).

• **Τὴν Κυριακή, 7η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.,** Προεόρτια τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, ἐτελέσθη πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ στὸν ἱερό Μετοχιακό μας Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας, στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας, Κτήτωρ τοῦ ὁποῦ ἦταν ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος († 22.9.2010 ἐκ. ἡμ.).

• **Τὴν Κυριακή, 7η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.,** Προεόρτια τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, ἐτελέσθη πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ στὸν ἱερό Μετοχιακό μας Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας, στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας, Κτήτωρ τοῦ ὁποῦ ἦταν ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος († 22.9.2010 ἐκ. ἡμ.).

• **Τὴν Κυριακή, 7η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.,** Προεόρτια τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, ἐτελέσθη πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ στὸν ἱερό Μετοχιακό μας Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας, στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας, Κτήτωρ τοῦ ὁποῦ ἦταν ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος († 22.9.2010 ἐκ. ἡμ.).

• **Τὴν Κυριακή, 7η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.,** Προεόρτια τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, ἐτελέσθη πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ στὸν ἱερό Μετοχιακό μας Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας, στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας, Κτήτωρ τοῦ ὁποῦ ἦταν ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος († 22.9.2010 ἐκ. ἡμ.).

• **Τὴν Κυριακή, 7η Σεπτεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ.,** Προεόρτια τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, ἐτελέσθη πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ στὸν ἱερό Μετοχιακό μας Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας, στὸ Ἀσπρόχωμα τῆς Καλαμάτας, Κτήτωρ τοῦ ὁποῦ ἦταν ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νοτίου Οὐαλλίας Χρυσόστομος († 22.9.2010 ἐκ. ἡμ.).

«Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν τῷ Θεῷ»

Ἱερὸς Ἀγρουπνίας

Ἁγίων Ἀγγέλων - Ἁγίου Μερκουρίου - Ὁσίας Ξένης

• **Τὸ Σάββατο**, 8η Νοεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ., ἡ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὶς Αφίδνες Ἀττικῆς, ἐπανηγύρισε τὴν

Σύναξιν τῶν Ἐπουρανίων καὶ Ἀσωμάτων Αὐτῆς Προστατῶν. Ἡ Ἀσματικὴ Ἀκολουθία εἶχε ἐμπλουτισθῆ, ἐκτὸς τοῦ εἰδικοῦ Πολυελέου καὶ τῶν κατανυκτικῶν Ἐγκωμίων καὶ Εὐλογηταρίων (ποίημα τῆς Ὁσιολογιωτάτης Γερωντίσσης Ἰσιδώρας Ἱεροθεΐτισσης), καὶ μὲ εἰδικὰ προσόμοια καὶ ἰδιόμελα Τροπάρια εὐγνωμοσύνης καὶ δεήσεως πρὸς τοὺς Φρουροὺς καὶ Ὁδηγούς τῆς Μονῆς, ὡς καὶ πρὸς τοὺς δύο Φύλακας Ἀγγέλους τῶν Μοναχῶν, τὸν τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καὶ τὸν τοῦ Μεγάλου Σχήματος, *ποίημα καὶ δέσεις* τοῦ Σεβασμ. πνευματικοῦ Πατρὸς τῆς Ἀδελφότητος.

Στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου ἐτέλεσε τὴν *Κουράν* εἰς *Ρασοφόρον Μοναχὴν* τῆς Δοκίμου Ἀδελφῆς μας Μαρίας, Ρουμανικῆς καταγωγῆς, ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ ὄνομα Συγκλητικῆ.

• **Τὴν Τρίτη**, 25η Νοεμβρίου 2015 ἐκ. ἡμ., Μνήμη τῶν Ἁγίων Μεγαλομαρτύρων Μερ-

κουρίου καὶ Αἰκατερίνης, ἐώρτασε τὸ Ἱερὸν Παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ὁσίας Ξένης τῆς Ρωσίδος, στὰ Νέα Παλάτια Ὠρωποῦ.

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας ὁ ὁποῖος προῖστατο τῆς Ἀγρουπνίας, ἀναφέρθηκε στὸ *Μήνυμα* τῆς Μνήμης αὐτῆς, *Μήνυμα Ἀνδρείας καὶ Σοφίας Πνευματικῆς*, στὶς ὁποῖες πρέπει νὰ ἀσκούμεθα συνεχῶς, ὥστε νὰ ἀντιμετωπίζουμε νικηφόρα τὶς ἐκούσιες καὶ ἀκούσιες δοκιμασίαι τοῦ μαρτυρίου τῆς συνειδήσεως, δηλαδὴ τοῦ ἐν Χριστῷ ἀγῶνος μας.

• **Τὸ Σάββατο**, 24η Ἰανουαρίου 2016 ἐκ. ἡμ., Μνήμη τῆς Ὁσίας Ξένης τῆς Ρωσίδος, τῆς διὰ Χριστὸν Σαλῆς, ἐπανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναός, στὸν Ὠρωπὸ Ἀττικῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας στὴν σύντομη Ὁμιλία του, ὑπενθύμισε τὸ *Μήνυμα Εὐαγγελικῆς Ἀγάπης, Αὐτοθυσίας καὶ Ἀνδρείας Πνευματικῆς*, τὸ ὁποῖο ἐκπέμπει ὁ κατανυκτικὸς Βίος τῆς Ὁσίας, ἰδίως γιὰ τὶς γυναῖκες, μὲ κεντρικὰ στοιχεῖα τὴν Ἐγρήγορον καὶ τὴν Ἄρσι τοῦ προσωπικοῦ μας Σταυροῦ μὲ ὑπομονή.

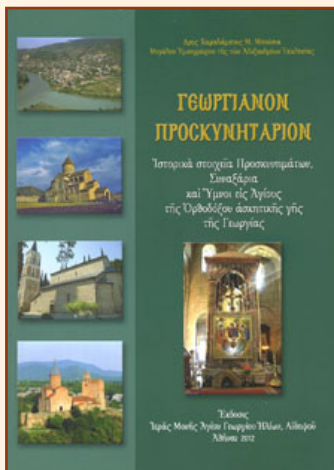

→ *Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 25* • **Μνήμη Φωτίου Κόντογλου - Ἑορτὴ Χριστουγέννων**

Τὴν κατακλείδα τῆς Ἐκδηλώσεως ἔθεσε ὁ Σεβασμ. Ποιμενάρχης μας, ὁ Ὅποιος συνεχάρη τοὺς συντελεστές τῆς καὶ εἰδικῶς τὸν π. Διονύσιο Ἀγιοκυπριανίτη, γιὰ τὴν ἀνεκτίμητο προσφορά τους, ἐφ' ὅσον διακονοῦν τὴν εὐλογημένη Πολιτισμικὴ Παράδοσί μας.

Εὐχήθηκε καὶ προέτρεψε νὰ συνεχισθῆ ἡ καλὴ αὐτὴ προσπάθεια, ὄχι ἀπλῶς ὡς μία ἐθιμοτυπικὴ ἐπανάληψις καὶ συντήρησις, ἀλλ' ὡς ἓνα ζωντανὸ μέσον καλλιέργειας τῶν παιδιῶν μας ἐν μέσῳ γενικῆς παρακμῆς τῆς Παιδείας μας, πρὸς δόξαν τοῦ ζῶντος Θεοῦ μας. Ἀμήν!

**Δρος Χαράλαμπος
Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου
τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων
Ἐκκλησίας**

**Γεωργιανόν
Προσκυνητάριον**

**Ἱστορικά στοιχεία
Προσκυνημάτων,
Συναξάρια καὶ Ὕμνοι
εἰς Ἁγίους τῆς Ὀρθοδόξου
ἀσκητικῆς γῆς
τῆς Γεωργίας**

Ἐκδόσεις Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Ἡλίων, Αἰδηψοῦ, Αθήναι 2012, σελίδες 160.

Περιεχόμενα τοῦ βιβλίου

Μτσχέτα

Ἱερὸς Ναὸς Σβετσοχβέλι

• Τὸπος ταφῆς Ἀρράφου Χιτῶνος Χριστοῦ, εἰς Μονὴν Ἁγίων Ἀποστόλων Μτσχέτας, 1 Ὀκτωβρίου. • Ἁγία Σιδωνία, 1 Ὀκτωβρίου. • Ἁγιος Βασιλεὺς Βαχτάγκ Α', 30 Νοεμβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Σαμτάβρο

• Οἰκία καὶ τόπος προσευχῆς Ἁγίας Νίνας. • Τάφοι Ἁγίων Βασιλέων Μιριάν καὶ Νάνας, 1 Ὀκτωβρίου.

Ἱερὰ Μονὴ Ζενταζένι

• Ὅσιος Ἰωάννης Ζενταζένι, 7 Μαΐου. • Δεκατρεῖς Ὅσιοι Σύριοι Πατέρες, 7 Μαΐου.

Ἱερὰ Μονὴ Σιώ Μγβίμε

• Ὅσιος Σιώ, 9 Μαΐου. • Ὅσιος Εὐάγριος, μαθητῆς τοῦ Ὁσίου Σίου, 4 Φεβρουαρίου.

Τιφλίδα

Ἱερὸς Ναὸς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἁγίας Σιών

• Σταυρὸς τῆς Ἁγίας Νίνας. • Κυρίων Ἱερομάρτυς καὶ Πατριάρχης, 27 Ἰουνίου. • Ἀμβρόσιος Ὁμολογητῆς καὶ Πατριάρχης, 29 Μαρτίου.

Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου, Μετέχι

• Ἁγία Βασίλισσα καὶ Μάρτυς Σουσανίκ, 28 Αὐγούστου.

Ἁγιος Ἄμπο ὁ Μάρτυς, 8 Ἰανουαρίου

Ἑκατὸ χιλιάδες Μάρτυρες, 31 Ὀκτωβρίου

«Ἁγιον Ὄρος» (Ματασμίντα)

• Ὅσιος Ἡλίας ὁ Νέος, 20 Ἰουλίου. • Ὅσιος Εὐθύμιος Τακαϊσβίλι, 3 Ἰανουαρίου.

Μουσεῖον Τιφλίδος

• Ἀχειροποίητος Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου, 16 Αὐγούστου. • Ὅσιος Εὐάγριος, μαθητῆς τοῦ Ὁσίου Σίου, 4 Φεβρουαρίου.

Μονὴ Μπόντμπε

• Τάφος Ἁγίας Νίνας. • Ἁγιοὶ Ζαβουλῶν καὶ Σωσάννα, γονεῖς Ἁγίας Νίνας, 20 Μαΐου. • Ἁγία Βασίλισσα Σαλώμη, μαθήτρια τῆς Ἁγίας Νίνας, 15 Ἰανουαρίου.

Μονὴ Γκαρέτζας

• Ὅσιος Δαβὶδ τῆς Γκαρέτζας, Πέμπτη πρὶν τὴν Πεντηκοστή. • Ὅσιος Λουκιανὸς τῆς Γκαρέτζας, Πέμπτη πρὶν τὴν Πεντηκοστή. • Ὅσιος Ντόντο τῆς Γκαρέτζας, Τετάρτη πρὶν τὴν Πεντηκοστή. • Ὅσιος Ἰλαρίων ὁ Ἴβηρ, 19 Νοεμβρίου. • 6.000 Ὀσιομάρτυρες τῆς Γκαρέτζας, Τρίτη Διακαινησίμου. • Ὅσιος Ὀνούφριος τῆς Γκαρέτζας, 29 Σεπτεμβρίου.

Μονὴ Μαρτκόπι

• Ὅσιος Ἀντώνιος ὁ Στυλίτης, τοῦ Μαρτκόπι, 19 Ἰανουαρίου.

Μονὴ Νεκρέσι

• Ὅσιος Ἄβιβος τοῦ Νεκρέσι, 29 Νοεμβρίου.

Μονὴ Ἀλαβέρντι

• Ὅσιος Ἰωσήφ τοῦ Ἀλαβέρντι, 15 Σεπτεμβρίου. • Ἁγία Μάρτυς Βασίλισσα Κετεβάν, 13 Σεπτεμβρίου.

Ναὸς Γκρέμι

Περιοχὴ Κολᾶ

• Ἐννέα Παιδομάρτυρες τῆς Κολᾶ, 22 Φεβρουαρίου.

Μονὴ Βαρτζίας

• Ἁγία Βασίλισσα Ταμάρα, 1 Μαΐου.

Μονὴ Σαφάρας

• Ὅσιος Ἀρσένιος Πατριάρχης Γεωργίας, 25 Σεπτεμβρίου.

Μονὴ Χάντζας

• Ὅσιος Γρηγόριος τῆς Χάντζας, 5 Ὀκτωβρίου.

Μονὴ Οὐμπίσι

Μετόχιον Κύκκου Χαραγαούλη

Ἡ Ἁγία Νίνα.
Φωτίστρια καὶ Ἰσαπόστολος
τῆς Γεωργίας.

Οἱ Ἅγιοι τῆς Γεωργίας.

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν Ἑλλάδι

Ἱερά Σύνοδος

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος

† ὁ Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Καλλίνικος

Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται

- † ὁ Ἀττικῆς & Διαυλείας κ. Ἀκάκιος
- † ὁ Λαρίσης & Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος
- † ὁ Εὐρίπου & Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος
- † ὁ Πειραιῶς & Σαλαμίνος κ. Γερόντιος
- † ὁ Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος
- † ὁ Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος
- † ὁ Δημητριάδος κ. Φώτιος
- † ὁ Τορόντο κ. Μωϋσῆς
- † ὁ Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος
- † ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς

Σεβασμιώτατοι Ἐπίσκοποι

- † ὁ Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος
- † ὁ Νόρα κ. Μιχαῆλ

- † ὁ Λούνης κ. Σιλουανὸς
- † ὁ Ἴενα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιος

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι

- † ὁ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος
- † ὁ Γαρδικίου κ. Κλήμης
- † ὁ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιος
- † ὁ Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος

Σχολάζοντες Ἀρχιερεῖς

- † ὁ Θεσσαλονίκης & Δημητριάδος κ. Μάξιμος
- † ὁ Μητροπολίτης πρῶν Ἀμερικῆς κ. Παῦλος
- † ὁ Μητροπολίτης πρῶν Ἴενα κ. Χρυσόστομος
- † ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος
- † ὁ Ἐπίσκοπος πρῶν Πόρτλαντ κ. Σέργιος
- † ὁ Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης
- † ὁ Ἐπίσκοπος πρῶν Ἀλανίας κ. Γεώργιος

Γραφεῖα Ἱερᾶς Συνόδου

- Κάνιγγος 32 (ὄροφος γ'), Τ.Κ. 106 82, Ἀθῆναι.
- Ἀριθ. Τηλεφ.: (+30) 210 38.28.280.
- Τηλεαντίγραφα (Telefax): (+30) 210 38.47.365.
- e-mail: ecclesiagoc@gmail.com
- Ἐπίσημος Ἱστοσελίδα εἰς τὸ Διαδίκτυον: www.ecclesiagoc.gr

Ὁ πολυσέβαστος καὶ πολυτίμητος Γέρον καὶ Μητροπολίτης μας Κυπριανὸς († 2013)

- Ὁ **Ἀείμνηστος** Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐγεννήθη εἰς Ἀργίριον ἐν ἔτει 1935.
- **Πνευματικόν** ἀνάστημα τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου († 1980), μετὰ τὴν εὐλογίαν καὶ καθοδήγησιν τοῦ ὁποῦ ἵδρυσεν ἐν ἔτει 1961 τὴν Ἱεράν Ἀνδρῶν Κοινοβιακὴν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς.
- **Προσεχώρησε** μετὰ τὴν ὑπ' αὐτὸν Ἀδελφότητα εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν 3/16ην Ἰανουαρίου 1969.
- **Ἐχειροτονήθη** Ἀρχιερεὺς τὴν 7.2.1979 ἐκ.ἡμ. καὶ ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων τὴν 5.4.1985 ἐκ.ἡμ.

- **Μὲ ἀπαράμιλλον** ἱεραποστολικὸν ζῆλον, ἵδρυσεν πολλὰς Ἐνορίας καὶ Ἱεραποστολικὰς Κοινοτήτας ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.
- **Τὴν Πέμπτην, 17/30.5.2013**, μετὰ ἀπὸ σοβαρὰν ἀσθένειαν ἐξήμισον ἐτῶν, ἐντὸς τοῦ ταπεινοῦ Κελλίου Του, εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰρηνικῶς εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

† Ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς

- Ὁ **Σεβασμιώτατος** Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐγεννήθη εἰς Βύρωνα Ἀττικῆς ἐν ἔτει 1948.
- **Ἐχειροτονήθη** Ἐπίσκοπος τὴν 6.10.2007 ἐκ.ἡμ.. Συνοδικῆ ἀπόφασιν διαποιμαίνει τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, ἀποτελεῖ δὲ κανονικὸν Μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

• **Εἶναι** Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱεραποστολῆς, ὡς καὶ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικοῦ Ἔργου. • **Εἶναι** Ἀναπληρωματικὸν Μέλος τοῦ Κατωτέρου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

Ἱερά Εἰκὼν

«Ὁ Πανύμνητε Μήτηρ»

† Μνήμη: 6η Ὀκτωβρίου.
Ρωσικὴ Εἰκὼν ΙΗ' αἰ.

Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Συνάξει Αὐτῆς ἐγένετο ἡ εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονία (6η Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ. ἡμ.) καὶ ἡ Ἐνθρόνισις (6η Ὀκτωβρίου 2013 ἐκ. ἡμ.) τοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ

διὰ Ἱερεῖς. • Ἐπίσης, διαποιμαίνει, ὡς Τοποτηρητῆς, τὰς νεοπαγεῖς Ἐπισκοπὰς Στοκχόλμης Σουηδίας καὶ Γκλντάνι-Τιφλίδος Γεωργίας.

